

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ ส่วนของการวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการวิเคราะห์
พฤติกรรมด้านส่งเสริมและทำลายคุณธรรมตลอดจนการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน
เรื่องยาวแปลจากภาษาญี่ปุ่นมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนและสำหรับส่วน
ของการวิจัยเชิงสำรวจ เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากทรศนะของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับ
หนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นในด้านต่าง ๆ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย การกระจายของ
คะแนนและเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างชายและหญิง และระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษา
ต่างกันโดยการทดสอบค่า χ^2 , t-test, F-test และค่า Scheffé test ผลการวิเคราะห์
นำเสนอดังต่อไปนี้

ส่วนของการวิเคราะห์เนื้อหา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมด้านส่งเสริมและทำลายคุณธรรม

การวิเคราะห์พฤติกรรมด้านส่งเสริมและทำลายคุณธรรม ได้แจกแจงความถี่และคิดเป็น
ค่าร้อยละตามตารางดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 : จำนวนความถี่ และค่าร้อยละของพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่ปรากฏใน
หนังสือการ์ตูนเรื่องยาวแปลจากภาษาญี่ปุ่น เรียงลำดับจากมากไปน้อย

พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรม	พฤติกรรมด้านส่งเสริม		อันดับที่
	ความถี่	ร้อยละ	
ความเมตตากรุณา	297	16.83	1
ความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง	226	12.80	2
การให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว	166	9.40	3
การคบมิตร	157	8.90	4
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ	112	6.34	5
ความเป็นผู้มีเหตุผล	105	5.95	6
ความอดทนและขยันหมั่นเพียร	90	5.10	7
ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	82	4.65	8
ความประพฤติและละเอียดถี่ถ้วน	79	4.48	9
ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ	63	3.57	10
ความสุภาพอ่อนน้อม	62	3.51	11
ความกตัญญูทดแทน	50	2.83	12
ความรับผิดชอบ	49	2.78	13
การถือประโยชน์ส่วนรวม	44	2.49	14
การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	34	1.93	15
ความสามัคคี	34	1.93	16
ความซื่อสัตย์สุจริต	29	1.64	17
ความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว	24	1.36	18
ความยุติธรรม ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง	24	1.36	18
ความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลาและหน้าที่	11	0.62	20
การรู้จักความพอดี ความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	7	0.40	21
การไม่หลงและเสพสิ่งเสพติด	7	0.40	21
การไม่ประพฤตินอกในกาม	6	0.34	23
การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น	3	0.17	24
การไม่ดูถูกเหยียดหยาม	2	0.11	25
ความมั่งคั่ง	1	0.06	26
การละเว้นจากการพนัน	1	0.06	26
ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์	-	-	28
รวม	1,765	100.0	

จากตารางที่ 1 พบว่าพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมในคุณธรรมความเมตตากรุณา
ปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.83 รองลงมาได้แก่ ความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง
การให้ความรักและความห่วงใย การคบมิตรและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ คิดเป็นร้อยละ 12.0,
9.40, 8.90 และ 6.34 ตามลำดับ พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมในคุณธรรม การไม่ละเมิด
ของรักของผู้อื่น การไม่ดูถูกเหยียดหยาม ความมัธยัสถ์ และการละเว้นการพนันปรากฏน้อยมาก
คิดเป็นร้อยละ 0.17, 0.11 และ 0.06 เท่ากันตามลำดับ และไม่ปรากฏด้านส่งเสริมใน
คุณธรรม ความจงรักภักดี ต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์แต่อย่างใด (รายละเอียดเพิ่มเติม
เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมเป็นรายการฐานเรื่อง ดูที่ภาคผนวก ก)

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 : จำนวนความถี่ และค่าร้อยละของพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน
เรื่องยาวแปลจากภาษาญี่ปุ่น เรียงลำดับจากมากไปน้อย

พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรม	พฤติกรรมด้านทำลาย		อันดับที่
	ความถี่	ร้อยละ	
การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	1,970	51.26	1
ความไม่เป็นผู้มีลึทธิจกยับยั้งชั่งใจ	275	7.16	2
การประทุษคิดในกาม	193	5.02	3
ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต	185	4.81	4
ความไม่ละเอียดและ เกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว	156	4.06	5
การละเมิดของรักของผู้อื่น	142	3.70	6
การดูถูกเหยียดหยาม	128	3.33	7
ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผล	103	2.68	8
ความไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	100	2.60	9
การลองและ เสพสิ่ง เสพติด	88	2.29	10
ไม่มีความ เมตตากรุณา	87	2.26	11
ไม่รู้จักความพอดี/ความพอใจสิ่งที่คนมีอยู่	82	2.13	12
ความไม่สุภาพอ่อนน้อม	54	1.41	13
ความไม่ยุติธรรมความไม่มีน้ำใจเป็นธรรมความลำเอียง	34	0.88	14
ความไม่มีระเบียบวินัย/ การตรงต่อ เวลาและหน้าที่	32	0.83	15
ไม่ละเว้นจากการพนัน	30	0.78	16
ไม่ให้ความรักและความห่วงใย	30	0.78	16
ไม่มีความกล้าหาญและ เชื่อมั่นในตนเอง	26	0.68	18
ไม่มีความอดสาหัสและความขยันหมั่นเพียร	19	0.49	19
ไม่มีความกตัญญูทดแทน	18	0.47	20
ไม่ถือประโยชน์ส่วนรวม	18	0.47	20
การคบมิตรที่ไม่ดี	18	0.47	22
ความไม่รับผิดชอบ	15	0.39	23
ความไม่ประณีตและละ เอียดถี่ถ้วน	14	0.36	24
ความไม่จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์	14	0.36	24
ไม่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และ เสียสละ	8	0.21	26
ไม่มีความลามกคดีย	4	0.10	27
ไม่มีความมธยัสถ์	-	-	28
รวม	3,843	100.0	

จากตารางที่ 2 พบว่าพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมคือการประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย บ่ปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.26 รองลงมาได้แก่ ความไม่เป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ การ บ่ระพฤติผิดในกาม ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต ความไม่ละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่วคิด เป็น ร้อยละ 7.16, 5.02, 4.81 และ 4.06 ตามลำดับ พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏ น้อยมาก ได้แก่ ในคุณธรรมความไม่ประณีตและละเอียดถี่ถ้วน ไม่มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ คิดเป็นร้อยละ 0.36 การไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ และ ความไม่สามัคคี คิดเป็นร้อยละ 0.21 และ 0.10 ตามลำดับ และไม่ปรากฏพฤติกรรมด้านทำลาย ที่เกี่ยวกับความมัวหมองแต่อย่างใด (รายละเอียดเพิ่มเติม ดูที่ภาคผนวก ก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 : ค่าร้อยละของพฤติกรรมการดำเนินงานที่พบมากที่สุด 5 เรื่องแรก ในจำนวนทั้งหมด 21 เรื่อง
 จำแนกตามคุณธรรมที่พบมากที่สุด 10 ประการ ตามลำดับ

คุณธรรม	หนังสือการสุณเรื่องยาว (5 อันดับแรก)				
	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5
1. ความเมตตา กตเวทิตา	ไตราเอมอนแมวเจ้า- มัญญา (11.70)	หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (11.32)	อสูรน้อยกระซิบรัก (7.92)	คำสาปฟ้าไรท์/คอมบร้า เห่าไฟสายฟ้า (7.17)	-
2. ความกล้าหาญ และเชื่อมั่นใน ตนเอง	ไอ้หนูมุขานี (15.0)	กัปตันซีมาสะ (14.5)	นักรักโลกมายา (11.5)	หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (9.0)	คำสาปฟ้าไรท์ (7.0)
3. การให้ความรัก และความห่วงใย ต่อบุคคลใน ครอบครัว	คำสาปฟ้าไรท์ (31.43)	ไซเฟอร์ (18.57)	ไอ้หนูมุขานี (8.57)	ยอดนักโทษสาว (7.14)	อสูรน้อยกระซิบรัก (5.71)
4. การคบมิตร	ไตราเอมอนแมวเจ้า มัญญา (15.22)	กัปตันซีมาสะ (12.32)	ไอ้หนูมุขานี/ครากอนมอล (10.67)	-	คินนิคุแมนจอมพลัง (9.42)
5. ความเอื้อเฟื้อ เพื่อแถมและ เสียสละ	หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (19.42)	ทัช (10.68)	ไซเฟอร์/คินนิคุแมน- จอมพลัง/เจ้าสาวชานา (7.77)	-	-
6. ความเป็นผู้มี เหตุผล	เทอร์พีลดาบ (12.77)	ทัช/พัยคัสสาวแคทอาบ (11.70)	-	ไซเฟอร์ (8.51)	กัปตันซีมาสะ/ยอดนัก- โทษสาว (7.45)
7. ความอดสาหัสและ ขยันหมั่นเพียร	ไอ้หนูมุขานี (25.30)	กัปตันซีมาสะ (18.07)	ครากอนมอล (15.66)	นักรักโลกมายา (13.25)	ทัช (8.43)
8. ความมีน้ำใจเป็น นักกีฬา	ครากอนมอล (15.85)	ไอ้หนูมุขานี (9.76)	นักรักโลกมายา/อสูรน้อย กระซิบรัก (8.54)	-	กัปตันซีมาสะ / ทัช/ หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (7.32)
9. ความประณีตและ ละเอียดถี่ถ้วน	คำสาปฟ้าไรท์ (20.29)	เทอร์พีลดาบ (13.04)	พัยคัสสาวแคทอาบ/ซีดี- ชันเตอร์ (11.59)	-	ยอดนักโทษสาว (10.14)
10. ความเป็นผู้มีสติ รู้จักยับยั้งชั่งใจ	คำสาปฟ้าไรท์/ เทอร์พีลดาบ (14.58)	-	ทัช/ ไอ้หนูมุขานี (8.33)	-	ครากอนมอล/พัยคัสสาว- แคทอาบ/หมัดเทพเจ้า- ดาวเหนือ (6.25)

จากตารางที่ 3 พบว่า การดูเรื่องใคราเมอนแมวเจ้าบุญญามีพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมในคุณธรรมความเมตตากรุณาและการคบมิตรมากที่สุด ในจำนวนหนังสือการ์ตูน เรื่องยาว ทั้งหมด 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 11.76 และ 15.22 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่เรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือและกัปตันซึบาสะ คิดเป็นร้อยละ 11.32 ตามลำดับ และการดูเรื่องที่มีพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมในคุณธรรมความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง ความอดสาหัสและความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด คือเรื่องไอ้หนูมุซาซึ คิดเป็นร้อยละ 15.0 และ 25.30 ตามลำดับ รองลงมาในคุณธรรมดังกล่าวได้แก่เรื่องกัปตันซึบาสะ คิดเป็นร้อยละ 14.5 และ 18.7 ตามลำดับ ส่วนการ์ตูนเรื่องที่มีพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมในคุณธรรมการให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความประณีตและละเอียดถี่ถ้วนมากที่สุดคือเรื่องคำสาปฟาโรห์คิด เป็นร้อยละ 31.43 และ 20.29 ตามลำดับ และการดูเรื่องที่มีพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมในคุณธรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละมากที่สุดคือเรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ คิดเป็นร้อยละ 19.42 สำหรับเรื่องที่มีพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมในคุณธรรมความเป็นผู้มีเหตุผลมากที่สุดคือเรื่องเพอร์เฟิลลอยคิดเป็นร้อยละ 12.77 ส่วนเรื่องที่มีคุณธรรมความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจมากที่สุดได้แก่เรื่องคำสาปฟาโรห์และเพอร์เฟิลลอย คิดเป็นร้อยละ 14.58 เท่ากัน ส่วนเรื่องที่ปรากฏพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมในคุณธรรมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาคือเรื่องครากอนมอลคิดเป็นร้อยละ 15.85

สำหรับการดูเรื่องยาวที่ปรากฏพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมมากที่สุดเป็นอันดับที่ 5 ในคุณธรรมความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง การให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว การคบมิตร ความอดสาหัสและขยันหมั่นเพียร ความประณีตและละเอียดถี่ถ้วน ได้แก่เรื่องคำสาปฟาโรห์ อสูรน้อยกระซิบรัก คินนิคุแมนจอมพลัง ทัช ยอดนักโทษสาว คิดเป็นร้อยละ 7.0, 5.71, 9.42, 8.43 และ 10.14 ตามลำดับ ส่วนในคุณธรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละได้แก่เรื่องกัปตันซึบาสะและยอดนักโทษสาว คิดเป็นร้อยละ 7.45 เท่ากัน ส่วนในคุณธรรมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาได้แก่เรื่องกัปตันซึบาสะ, ทัช และหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ คิดเป็นร้อยละ 7.32 เท่ากัน และสำหรับในคุณธรรมความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจที่พบมากเป็นอันดับที่ 5 ได้แก่เรื่องครากอนมอล พยัคฆ์สาวแคทอวย และหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ คิดเป็นร้อยละ 6.5 เท่ากัน (รายละเอียดเพิ่มเติม ดูที่ภาคผนวก ก)

ตารางที่ 4 : คำร้อยละของเหตุการณ์กรรมด้านทำลายในหนังสือการ์ตูนเรื่องยาว 5 เรื่องแรก ที่พบมากที่สุด ในจำนวนทั้งหมด 21 เรื่อง จำแนกตามชุดธรรมที่พบมากที่สุด 10 ประการ ตามลำดับ

คุณธรรม	หนังสือการ์ตูนเรื่องยาว (5 อันดับแรก)				
	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5
1. การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	แมตต์แองเจิ้ล (15.76)	หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (12.30)	ขวัญผวา/คอมร่าเท้าไฟ สายฟ้า (10.80)	-	เจ้าสาวชาตาน (6.92)
2. ไม่มีความรู้จักยับยั้งชั่งใจ	ขวัญผวา (20.29)	เจ้าสาวชาตาน (19.83)	คำสาปฟ้าไรท์ (7.61)	สองสิงห์เจ้าล่าอากค์ (5.80)	พยัคฆ์สาวแคทอาย (5.43)
3. การประทุษร้ายต่อชีวิตในกาย	ดราگونบอล (19.69)	ซิติซันเตอร์ (15.54)	คำสาปฟ้าไรท์ (5.02)	ข้าชื่อโคทาโร่/เจ้าสาวชาตาน (9.84)	-
4. ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต	เจ้าสาวชาตาน (22.58)	ขวัญผวา (14.52)	พยัคฆ์สาวแคทอาย (9.14)	คำสาปฟ้าไรท์ (8.60)	ดราگونบอล (7.53)
5. ความไม่ละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว	ขวัญผวา (15.92)	เจ้าสาวชาตาน (14.65)	หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (11.46)	แมตต์แองเจิ้ล / เพอร์เฟิลอาย (8.28)	-
6. การละเมิดของรักของผู้อื่น	ขวัญผวา (18.18)	ไตราเอมอนแมวเจ้า-บ๊อญา (12.59)	เจ้าสาวชาตาน (11.89)	คำสาปฟ้าไรท์ (11.19)	พยัคฆ์สาวแคทอาย (9.79)
7. การผูกเหี้ยมตหยาม	เจ้าสาวชาตาน (17.72)	ขวัญผวา (13.95)	ทัย	ดราگونบอล (9.30)	ไตราเอมอนแมวเจ้า-บ๊อญา (8.53)
8. ความเป็นผู้ไม่ยุติ	ขวัญผวา (42.72)	ดราگونบอล (12.62)	เจ้าสาวชาตาน (9.71)	เพอร์เฟิลอาย (5.82)	คำสาปฟ้าไรท์/พยัคฆ์สาวแคทอาย (4.85)
9. ความไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	คำสาปฟ้าไรท์ (16.83)	สองสิงห์เจ้าล่าอากค์ (14.85)	อสูรน้อยกระซิบรัก (11.88)	ยอดนักโทษสาว (7.92)	นักรักโลกมายา/พยัคฆ์สาวแคทอาย (5.94)
10. การลงและเฉพสิ่งเสียดัด	ยอดนักโทษสาว (17.98)	ไซเฟออร์ (14.61)	ไอทัญญาชิ (12.36)	ซิติซันเตอร์/ขวัญผวา/ไตราเอมอนแมวเจ้า-บ๊อญา/ข้าชื่อโคทาโร่ (6.74)	-

จากตารางที่ 4 พบว่าการ์ตูนเรื่องแมล็คแองเจิ้ลมีพฤติกรรมด้านทำลายคือ การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายมากที่สุดในจำนวนหนังสือการ์ตูนทั้งหมด 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.76 รองลงมาคือเรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ คิดเป็นร้อยละ 12.30 การ์ตูนเรื่องที่มีพฤติกรรมด้านทำลายคือความไม่เป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ ความไม่ละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว การละเมิดของรักของผู้อื่นและความเป็นผู้ไม่มีเหตุผลมากที่สุดคือเรื่องขวัญหมา คิดเป็นร้อยละ 20.29, 15.92, 181.18 และ 42.72 ตามลำดับ รองลงมาคือความไม่เป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ ความไม่ละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่วได้แก่เรื่องเจ้าสาวซาตาน และรองลงมาการละเมิดของรักของผู้อื่น ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผลได้แก่เรื่องโคราเอมอนแมวเจ้าปัญญาและดราคอนบอล คิดเป็นร้อยละ 19.93, 14.65, 12.59 และ 12.62 ตามลำดับ การ์ตูนเรื่องที่มีพฤติกรรมด้านทำลายคือการประทุษคิดในกามมากที่สุดคือเรื่องดราคอนบอล คิดเป็นร้อยละ 19.69 รองลงมาคือเรื่องซิติฮันเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 15.54 และสำหรับการ์ตูนเรื่องที่มีพฤติกรรมด้านทำลายใน ความไม่ซื่อสัตย์สุจริตและการดูถูกเหยียดหยามมากที่สุดคือเรื่องเจ้าสาวซาตาน คิดเป็นร้อยละ 22.58 และ 42.72 ตามลำดับ รองลงมาสำหรับพฤติกรรมด้านทำลายในคุณธรรมดังกล่าวได้แก่เรื่องขวัญหมา คิดเป็นร้อยละ 14.52 และ 13.95 ตามลำดับ ส่วนการ์ตูนเรื่องที่มีพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมในคุณธรรมความไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬาที่สุดคือเรื่องคำสาปฟาโรห์ คิดเป็นร้อยละ 16.83 รองลงมาคือเรื่องสองสิงห์เจ้าสำอางค์ คิดเป็นร้อยละ 14.85

สำหรับการ์ตูนเรื่องยาวที่ปรากฏพฤติกรรมด้านทำลายมากที่สุดเป็นอันดับที่ 5 ในด้าน การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต และการดูถูกเหยียดหยามได้แก่เรื่องเจ้าสาวซาตาน ดราคอนบอล และโคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา คิดเป็นร้อยละ 6.92, 7.53 และ 8.53 ตามลำดับ ส่วนความไม่เป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ และการละเมิดของรักของผู้อื่นได้แก่เรื่องพยัคฆ์สาวแคทอาย คิดเป็นร้อยละ 5.43 และ 9.79 อนึ่ง คุณธรรมความเป็นผู้ไม่มีเหตุผลที่พบมากเป็นอันดับ 5 ได้แก่ เรื่องคำสาปฟาโรห์และพยัคฆ์สาวแคทอาย คิดเป็นร้อยละ 4.85 เท่ากัน สำหรับความไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬาที่พบมากเป็นอันดับ 5 ได้แก่เรื่องนักรักโลกมายาและพยัคฆ์สาวแคทอาย คิดเป็นร้อยละ 5.94 เท่ากัน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมรวม 5 ลักษณะ ได้แก่การสะกดการันต์ ผิดพลาด การใช้คำทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศทั้ง ๆ ที่มีคำในภาษาไทยใช้อยู่แล้ว การใช้

คำสะแลง คำพวน คำสองแง่สองมุม หยามโลน หรือไม่สุภาพ การใช้ลักษณะนามผิด คำรวบรัด
เกินไป หรือการใช้คำผิดความหมาย และการใช้คำเสียดสี หมิ่นประมาทบุคคลอื่นให้ได้รับความ
เสียหาย พบว่าไม่ปรากฏการใช้คำเสียดสี หมิ่นประมาทบุคคลอื่นให้ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด
ลักษณะการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมที่ปรากฏรวม 4 ลักษณะ ได้แจกแจงความถี่และคิดเป็นร้อยละ
ตามตารางดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 : จำนวนคำต่อเล่ม และจำนวนความถี่ต่อเล่มของการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม เรื่องคำทับเรื่องความการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมโดยรวม จากมากไปหาน้อย

ชื่อเรื่อง	จำนวน เล่ม	สะกดการันต์ผิดพลาด		ทับศัพท์และสำนวน จากต่างประเทศ		สะแลง, คำหวน, สักขนามวยสิค, สองแง่สองมุม หยาบโจน		ใช้คำผิด ความหมาย		การใช้ภาษาที่ไม่ เหมาะสมโดยรวม	
		จำนวนคำ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	ความถี่ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	จำนวนคำ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	ความถี่ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	จำนวนคำ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	ความถี่ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	จำนวนคำ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	ความถี่ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	จำนวนคำ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	ความถี่ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)
1. ตว่ากอนมอร	10	5.1	35.5	7.8	16.4	9.3	26.4	1.6	1.6	23.8	79.9
2. สองสิงห์เจ้าสำอางค์	10	10.1	35.5	4.5	6.6	8.4	32.6	1.0	1.0	24.0	75.7
3. ข่าชื่อโคทาโร่	10	7.9	21.6	4.0	28.5	4.5	17.9	1.5	1.5	17.9	69.5
4. ยอดนักโขนสาว	10	10.3	25.5	6.8	19.9	4.8	16.1	1.3	1.3	23.2	62.8
5. จิตซ์บิเตอร์	10	4.8	70.2	6.0	14.2	4.6	19.6	1.1	1.1	16.5	55.1
6. คอมพิวเตอร์ไฟสามห้า	10	8.0	27.1	4.4	9.9	2.0	12.8	0.4	0.5	14.8	50.3
7. พยัคฆ์สาวแคทอย	10	6.8	26.6	4.5	8.5	3.1	12.1	1.1	1.2	15.6	48.4
8. หมักเทมเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิย์คาวเหนือ)	10	5.3	26.4	1.1	2.1	3.5	15.6	1.4	1.4	11.3	45.5
9. นักรักโลกมาชา	10	7.5	25.0	4.7	15.0	1.1	1.7	0.8	1.7	14.1	43.4
10. อสูรน้อยกระซิบรัก	10	4.9	14.4	5.9	12.1	4.9	14.5	0.4	0.4	16.1	41.4
11. ไตราเอมอนแมวเจ้าขลุ่ยตา	10	8.8	32.1	0.8	1.6	2.6	5.8	0.6	0.6	13.0	40.1
12. ไชเพชร	10	4.2	6.7	7.9	17.6	1.7	4.3	0.9	1.0	14.7	29.6

ตารางที่ 5 (ต่อ) :

ชื่อเรื่อง	จำนวน เล่ม	ระกการันศิศพลาต		ทับศัพท์และส่วน จากต่างประเทศ		สะแลง. คำหวน, สองแง่สองงม ทบวโณ		ลักษณะนามลิต, ใช้คำสิด ความหมาย		การใช้ภาษาที่ไม่ เหมาะสมโดยรวม	
		จำนวนค่า ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	ความถี่ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	จำนวนค่า ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	ความถี่ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	จำนวนค่า ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	ความถี่ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	จำนวนค่า ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	ความถี่ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	จำนวนค่า ต่อเล่ม ($\bar{x}$)	ความถี่ ต่อเล่ม ($\bar{x}$)
13. คณิตูแมงจอมหลัง	10	3.9	13.4	2.2	3.7	2.1	10.6	1.1	1.1	9.3	28.8
14. คำสาปหาโรห	10	5.8	15.1	1.4	2.8	1.7	4.8	0.4	0.4	9.3	23.1
15. เจ้าสาวชาน	10	6.6	18.6	0.7	0.9	0.2	1.2	1.6	1.8	9.1	22.5
16. ไอ้หนูชาน	10	3.5	12.6	0.6	1.0	1.7	7.6	0.6	0.6	6.4	21.8
17. ขวัญหา	10	4.3	14.1	2.2	4.6	0.7	1.0	1.5	2.0	8.7	21.7
18. กัปตันขีมาสะ (เจ้าหญิงสิงห์นักตะ)	10	3.5	8.1	1.3	2.6	3.0	10.6	0.2	0.2	8.0	21.5
19. แบล็คแองเจิล	10	1.9	8.0	1.1	1.3	1.5	7.5	0.5	0.5	5.0	17.3
20. หัษ	10	2.7	7.5	2.6	4.2	2.7	5.0	0.1	0.1	8.1	16.8
21. เพอร์เฟ็คชาน	10	2.9	4.5	2.5	4.2	0.7	1.4	1.4	1.7	7.5	12.1
รวม (N)	210	5.67	18.99	3.48	8.46	3.08	10.91	0.93	1.03	13.15	39.40

จากตารางที่ 5 พบว่า ในเรื่องของความถี่ในการ์ตูนเรื่องดราคอนบอลและสองสิงห์-
 เจ้าสำอางค์มีการสะกดการันต์ผิดพลาดมากที่สุด คิดเป็นความถี่ร้อยละ 35.5 ต่อเล่ม รองลงมา
 ได้แก่เรื่องโดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา คอบร้าเท่าไฟสายฟ้า และยอดนักโทษสาว คิดเป็นร้อยละ
 32.1, 27.1 และ 25.5 ตามลำดับ การ์ตูนเรื่องเพอร์เฟิลอายมีการสะกดการันต์ผิดพลาดน้อย
 ที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.8 การทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศทั้ง ๆ ที่มีคำในภาษาไทยใช้อยู่แล้วใน
 การ์ตูนเรื่องข้าชื่อโคทาโร่ปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.5 รองลงมาได้แก่เรื่องยอดนักโทษสาว
 ไซเพอร์ ดราคอนบอล และนักรักโลกมายาคิดเป็นร้อยละ 19.9, 17.6, 16.4 และ 15.0 ตามลำดับ
 การ์ตูนเรื่องไอ้หนูมุซาชิ มีการทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.0 ส่วน
 การใช้คำสะแลง คำพวน 2 แง่ 2 มุม หยาบโลน หรือคำไม่สุภาพ ในการ์ตูนเรื่องสองสิงห์เจ้าสำอางค์
 ปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมาได้แก่เรื่องดราคอนบอล ซิตีฮันเตอร์ ข้าชื่อโคทาโร่
 และยอดนักโทษสาว คิดเป็นร้อยละ 26.4, 19.6, 17.9 และ 16.1 ตามลำดับ การ์ตูนเรื่อง
 ขวัญผวา มีคำสะแลง คำพวน สองแง่สองมุม หยาบโลน หรือคำไม่สุภาพ น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ
 1.0 สำหรับการใช่วรรณคดี คำรวบรัดเกินไป หรือการใช้คำผิดความหมายนั้นในการ์ตูนเรื่อง
 ขวัญผวา พบมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.0 รองลงมาได้แก่เรื่องเจ้าสาวชาตาน ดราคอนบอล
 ข้าชื่อโคทาโร่ และขวัญผวา คิดเป็นร้อยละ 1.6 และ 1.5 ตามลำดับ การ์ตูนเรื่อง ทักษ์ ปรากฏ
 การใช่วรรณคดี คำรวบรัดเกินไป หรือใช้คำผิดความหมายน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.1
 เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมโดยรวม พบว่า เรื่องดราคอนบอล ปรากฏการใช้ภาษาที่
 ไม่เหมาะสมโดยรวมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.9 รองลงมาได้แก่ เรื่องสองสิงห์เจ้าสำอางค์
 ข้าชื่อโคทาโร่ ยอดนักโทษสาว และซิตีฮันเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 75.7, 69.5, 62.8 และ
 55.1 ตามลำดับ การ์ตูนเรื่องที่ปรากฏการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมรวมน้อยที่สุดคือเรื่อง เพอร์เฟิลอาย
 คิดเป็นร้อยละ 12.1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลักษณะที่ 1 การสะกดการันต์ผิดพลาด

ปรากฏโดยเฉลี่ย 5.67 คำต่อเล่ม และมีความถี่เฉลี่ย 18.99 ครั้งต่อเล่ม ได้แก่คำที่เขียนผิดดังต่อไปนี้ ขาดกรร, กรัด, อ้าวก, คอปีโค, จรเข้, โอกาส, ขยันขยอ, ประทะ, เวทมนต์, ศรีษะ, ทราบซึ่ง, หน้าเกลียด, หลงศึกษา, คลฺย, ชะโลม, ลังเกตุ, ลัญญาณ, กร็อด, ส่าปสูญ, เพราะฉนั้น, ผูกพันธ์, ลัดชาตญาณ, สวิทไฟ, ้วย, อริยาบท, เรด้าท์, ล็อดประตุ, เทวอ, ภาระกิจ, เหม็นสาป, แพริบเดียว, ฤทธิ, อัฒจันทร์, ซานชลา, ชมัด, คร้าบ, โค้ช, พากพุม, ปาฏิหารย์, ประจัญหน้า, ซ็อคโกแล็ต, พลิกล็อก, คลฺย, ลัญญลักษณ์, แสบสรร, คารมภ์, แห่ง ๆ, สะกัดกัน, สถานการณ์, ปรารถนา, กฏีกา, คุ่มคลัง, เสียงดังกังวาล, ผูกพันธ์, คนลับปรับ, ทนงตัว, ยมพบาล, อัมมทิด, ขนมเค็ก, เทรอ, ปะหลาดใจ, อีสระภาพ, ทนทายาท, ซีวะวิทยา, หลงไหล, เจตนาธรรม, แพนการณ์, เทอดทูน, อนุญาติ, อุทธยาน, บัลเลย์, ไอ้หย่า, กาลปาวสาน, วิญญาณ, เปรียบพร้อม, ร้องไห้, ชม๊กเขม้น, อันคพาล, ตระเวณ, บิดพริ้ว, อัลบั้มรูป, รั้งควาญ, ไอศครีม, ซุปเปอร์มาเก็ต, ทะเลสาป, คฤหาสร์, หวลกลับ, อ็อกซิเจน, ปฏิกริยา, อัถโนมัต, หน้อยเน๊ะ, ของพรรณนั้น, นะคะ, หิศดาร, กระตือลือลั่น, สมเพทเวทนา, ทนถนอม, มนุษย์สัมพันธ์, ปฐมนิเทศ, ห่อหม้าย, วิตว้าย, ประสพการณ์, แผลงสาป, ไอ้โห้, พริกไท, เขื่อะ, ระหัส, โทยทวล, เปียนโน, สเน่ห์, คลั่งโคล้, ตกคลัง, กระเบียดกระเสี้ยว, ราชศรี, มลทิล, แร็บเดียว, มงกุฎ, รสชาติ, พรรณา, จักรพรรดิ, อัศนีมาต, กะทันหัน, อาถรรพ์, สวคมนต์, โขมย, ทราศพ, อุกาบาด, อุบัติเหตุ, ธุระกิจ, ฝิ่บอ, ลาดตระเวณ, สดุด, พะเน้าพนอ, กลับตาลปัตร, ซ็อค, ยกขโยง, กาละกิติ, เจียรนัย, สลิดย์, สบายแข่ง ฯลฯ

ตารางที่ 6 : คำที่สะกดการันต์ผิดพลาดมากที่สุด 10 อันดับแรก จากหนังสือการ์ตูนเรื่องยาว ทั้งหมดจำนวน 21 เรื่อง

คำที่สะกดการันต์ผิดพลาด (10 อันดับแรก)				ความถี่	ความถี่/เรื่อง
1. มีย	ที่ถูกเขียนเป็น	มีย	("ไหม" ลงท้ายคำ)	529	25.2
2. ้วย	" "	้วย	(คำอุทาน)	361	17.2
3. ซิ	" "	สิ	(ลงท้ายคำ)	230	11.0
4. ๊าก	" "	๊าก	(คำอุทาน)	162	7.7
5. ค้า, ค๊ะ	" "	คะ	(ลงท้ายคำ)	115	5.5
6. ๊่า	" "	๊่า	("นะ" ลงท้ายคำ)	91	4.3

ตารางที่ 6 (ต่อ) :

คำที่สะกดการันต์ผิดพลาด (10 อันดับแรก)				ความถี่	ความถี่/ เรื่อง
7. เค้า	ที่ถูกเขียนเป็น	เค้า	(เขา)	84	4.0
8. มั่ง	" "	มั่ง	(กระมัง)	83	3.9
9. ทว่า	" "	ทว่า	(คำอุทาน)	63	3.0
10. คร้าบ	" "	คร้าบ	(ครับ)	59	2.8

ลักษณะที่ 2 การทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศ

ปรากฏโดยเฉลี่ย 3.48 คำต่อเล่มและคิดเป็นความถี่เฉลี่ย 8.46 ครั้งต่อเล่ม ได้แก่ คำดังต่อไปนี้

ท้าวสวิต, ซีเรียส, เยอเนอร์รัล, เซด, คิวเคอร์, แฟร์, เบินแมนจิง, ชัวร์, ออฟฟิศ, ไอเวอ์, แสบบีเอนดิง, หมคมุต, สต้าฟ, โลเกชั่น, สตาร์ท, โนเวย์, นัมเบอร์วัน, ฟอรัม, แทงค์คิว, ฮีโร่, โคลแมกซ์, good morning, hello, โนบรา, go, ท้อป, บอยเฟรนด์, hey, kiss, แพนดี้, อินโนเซนต์, ไอ แอม ซอร์รี่, แซนซิม, กู๊ดไอเดี่ย, มิวเซียม, ไฮโม, บราเซียร์, ฮันนี่, ล้อบบี้, ฟลุค, เทรนเนอร์, เคลียร์, ลิสต์, แอนดี้, sign, บอยเฟรนด์, เทรดมาร์ค, welcome, เมปี้, สปีด, มิวดีบูล, วันเวย์, เซฟ, เทอเรช, ยูนิฟอรัม, ก๊อปบี้, my name is, good luck, แคร้, ไมโคร, สโนว์, โฮม สวิต โฮม, เซียร์เกิล, โซน, สกอร์บอร์ด, คลีนนิ่งรูม, ชุมภาพ, สพาย, คอนโทรล, คีย์เวิร์ด, ปวดเซด, กรู๊ฟ, come back, สไลด์, spirit, อิมเมจ, เลดี้, แพคเคอร์, เกิลเฟรนด์, ถูกสเบ็ค, แพลนงาน, โปรดิกชั่น, โปรโมท, เมคอัพ, โฟลท่า, แพทโมม (pantomime), สโลว์โมชั่น, ล็อคเกอร์, ช่างเบรค, เซ็ทฉาก, ไกด์, โดเรคเตอร์, คาแรคเตอร์, นู้ด, ไดอารี่, ซอท, ออไรท์, summer, help me, sorry, darling, daddy, please, เลดี้ เฟริสท์, สแดนค์อิน, bye bye, โฮมซิค, ห้องดับเบิล, รุมเซอร์วิส, ซีเนียร์, โดเอท, size, UFO, จีเนียส, hot milk, จ็อกกิ้ง, สมาร์ท, แซมเบิ้ล, (เจียม) มอดี้, ฮีเดี่ยท, ซาโนยาระ, เทรนเนอร์, เลมอน, สวิง, มิดไนท์, อินพินิตี้, only you, stop, เซ็นซิทิฟ, แอร์เมล์, บ็อกซิ่งยิม, เบสท์เซลเลอร์, ฮันออยล์, ไร่บ้านซ์, สบิริด, แอ็กซิเดนท์, ลักก์นัมเบอร์, เบสิก, ไม่มีเซ้นส์, อิมทอสสิเบิ้ล, เพอร์เฟ็ค, เดอลุกซ์, ซามูไรบอย, พริดดี้, เกิล, I.Q, ไฟท์ (fight) ฯลฯ

ตารางที่ 7.: คำทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศที่พบมากที่สุด 10 อันดับแรกจากหนังสือการ์ตูน
เรื่องยาวทั้งหมดจำนวน 21 เรื่อง

คำทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศ (10 อันดับแรก)			ความถี่	ความถี่/เรื่อง
1. ไอ เค	จากคำว่า	O.K.	120	5.7
2. ไฮสคูล	" "	high school	80	3.8
3. เทสต์	" "	test	65	3.1
4. เดท	" "	date	60	2.9
5. แพนดี้	" "	pandy	52	2.5
6. ซีน	" "	scene	47	2.2
7. บอดี้การ์ด	" "	bodyguard	44	2.1
8. ไฮ	" "	Hi (คำทักทาย)	22	1.0
9. แคร้	" "	care	18	0.9
10. เช็ค	" "	check	15	0.7
มือโปร	" "	professional	15	0.7

ลักษณะที่ 3 คำสะแลง, คำผวน, สองแง่สองมุก, หยาบโลน หรือไม่สุภาพ

ปรากฏโดยเฉลี่ย 3.08 คำต่อเล่มและคิดเป็นความถี่เฉลี่ย 10.91 ครั้งต่อเล่ม ได้แก่ คำต่อไปนี้

ไอ้กรรวก, ไอ้เบบี่นี่, ไอ้สัคว์นรก, ไอ้ไลน์, ไอ้หนุ่มหน้าใจ, ไอ้สารเลว, ไอ้ทึม, ไอ้เซ่อ, ไอ้จิ้ง, ไอ้พวกไร้สมอง, ซึ้งฉ่อง (บัสสาวะ), บ่ยัน, ซิมละทีนี่, เจ้ง, เจ้ง, แผลกเด็ก, ฉายเดี่ยว, วะ, ไ่ว้ย, ปากคีนัก, เสรีจันแน่ ๆ, ซึ้ง...ให้เรียบ, วอนชะแล้ว, จีบจ้อย, ซือบื้อ, เต็ดหัวแกให้ได้, ทำทางเสียว, แจ้วส์, การต่อสู้ที่น่าอ่อย, จะเก็บมันละ (ทำร้าย/ฆ่า), กระจอก (ไม่มีฝีมือ), ทำยัดหญิง (วางท่าแสดงให้ผู้หญิงดู), เข้ามึง (เข้าคุก), ขว้างบอลตามจูของแก, ถึงแม้จุ่มันจะงอแต่มือมันแน่น, เด็กตอกโต, ไอ้แกคนนี่ (นักเรียนพูดถึงอาจารย์), ไอ้ตรงนั้นกับตรงโน้นมันแดงดี, ช่างชื่อตรงจัง (การแข็งตัวของอวัยวะเพศชาย), ชั้น A (การเริ่มเกี่ยวพาราสิกัน), เสียฟอร์ม, เจ้าคนถ้อย, สาวเอ๊าะ ๆ นึ่ง ๆ, รูดชิปปาก, แกจู้เหมือนจูของแกแน่ ๆ, เลวก่าลึงลิม, พาหวกมาฆ่าเพ็ญประโยชน์ (ชกต่อยกัน), อยากจิวบั้ง, กวน...น, แซ่ม่อย่าให้เซด, เด็กซึ้ง, ถูกเทศน์แน่ (ถูกดู), บิดก๊อก (การใช้ผ้าอนามัยแบบสอดในหญิง), จี้ชะมัด (ตลก), เบิดเถอะ (หนี), เจียนมัน (ฆ่า), เสือก, ซี้บัก (สนิทสนมกันมาก),

ไปถึง c (มีความสัมพันธ์ทางเพศกัน), มาม่าซัง, ไข่เคียวจางาน, เจอไปทำอะไร, บ่มีโก้, ไข่พวกไม่เอาแก๊ส, ผ่านไปโลด, อ่วมแน่, ให้น้ำมันใส่เอา ๆ, ชันเขียน, รักไปก็ไล่พิมพ์, มีอะไรของหรือเปล่า, เข้าไปตรวจจาวูธในกระโปรง, จองวัดได้เลย (เตรียมตัวตายได้), ลูกบ๋องแบ้ง (อวัยวะเพศชาย), เดี่ยวสวย (ระวังจะต้องเจ็บตัว), ตะ "egg" ไม่ได้ผล, จริงบิดาแก่นะสิ, ไข่เปลือก, ไข่พวกจุจางระอิจฉา, บัญญานี้ม, วุบเลยเรา (คิดหวัง), จานใหญ่ (อาจารย์ใหญ่), งานกระตูก (ยาก), ถล่มตัว, หยวนน้ำ, ถ้าเกิดพิศขื่นมาละก็เธอไม่เหลือแน่, ปวดท้องซี่, ผมแข็งแรงขนาดไหน (ความหมายในเรื่องเพศ), ของพ่อใหญ่กว่า (ความหมายในเรื่องเพศ), แพนอีกแล้วเธอ (ความหมายในเรื่องเพศ), ขอเวลาหายใจหายใจคอบ้างสิ (ความหมายในเรื่องเพศ) ฯลฯ

ตารางที่ 8 : คำสะแลง, คำหวน, สองแง่สองมุม, หยาบโหลน หรือไม่สุภาพที่พบมากที่สุด 10 อันดับแรก จากหนังสือการดูนเรื่องยาวทั้งหมดจำนวน 21 เรื่อง

คำสะแลง, คำหวน, 2 แง่ 2 มุม, หยาบโหลนหรือไม่สุภาพ (10 อันดับแรก)	ความถี่	ความถี่/ เรื่อง
1. คำที่ขึ้นต้นว่า "ไอ" ใช้กับคน เช่น ไอบ้า, ไอลั้ว ฯลฯ	378	18.0
2. โว้ย (ลงท้ายคำ)	94	4.5
3. วะ (ลงท้ายคำ)	71	3.4
4. กระจอก	31	1.3
5. เสรีจกัน, เสรีจันแน่	22	1.1
6. เด็กเอื้อะ	21	1.0
7. ซ่าส์	18	0.9
8. เซ็ง	14	0.7
9. มินส์	11	0.5
บ๋องส์	11	0.5
เสือก, ส ใส่เกือก	11	0.5

ลักษณะที่ 4 คำที่ใช้ลักษณะนามผิด คำรวบรัดเกินไปหรือการใช้คำผิดความหมาย

ปรากฏโดยเฉลี่ย 0.93 คำต่อเล่มและมีความถี่เฉลี่ย 1.03 ครั้งต่อเล่ม ได้แก่ คำดังต่อไปนี้

หมดกันคราวนี้ (จบกันคราวนี้), แล้วกัน (ก็แล้วกัน), ซุปเปอร์ (ซุปเปอร์มาร์เก็ต), ทำไม่ตาย (ทำไมตาย), ม่าม่า (พันม่า), เคลือบคลาน (คืบคลาน), ขอบใจ (ขอบคุณ-วัยเด็ก

กว่ากล่าวตอบ), แก่กว่าไม่ถึง 2 รอบ (แก่กว่าไม่ถึง 2 ปี), อย่าขวาง (อย่าขัดขวาง), ปล่อยแกเดียนั้นนะ (ปล่อยเธอเดียนั้นนะ), ความดันสูง (ความดันโลหิตสูง), เป็นมอด หนวกใบ (คาบอด หูหนวกและเป็นใบ้), รับประกาศฯ (รับประกาศนียบัตร), หาวว่าไม่รักดีพวกมัน (หาวว่าไม่รักและปรารถนาดีต่อพวกมัน), เกิดแห้งแล้งแล้วเกิดกระหน่ำน้ำ (จากความแห้งแล้งทำให้เกิดภาวะขาดแคลนน้ำกระหน่ำน้ำ), ติดตามชั่วคราว (ติดตามชั่วคราว), ปิดชีวิต (ปลิดชีวิต), วิชาจัดการ (วิธีจัดการ), คือเป็นใคร (คุณเป็นใคร), หักหลัก (หักหลัง), ผู้สว (ผู้หญิงสว), ฉันทงไม่เคยเห็นปีศาจ (ฉันไม่เคยเห็นปีศาจ), ถูกมนตรีสะกดผู้หญิง (ถูกมนตรีสะกดของผู้หญิง), คติที่ขึ้น (คติที่เกิดขึ้น), เป็นสก็มัย (เล่นสก็มัย), ซิมสะลือ (สะลือสะลือ), กะการณ (กะเหตุการณ), เราเรียกว่า งูเห่า (เราถูกเรียกว่างูเห่า), อยากอะไร (อยากกินอะไร), เจอกันแล้ว (เจอกันแล้ว), หลับชกเจียบ (หลับชกเจิม), อยู่ที่ไม่ได้ (อยู่ที่นี้ไม่ได้), เอามาอายุดูบ้าง (เจอความอายุดูบ้าง), เพื่อด้วย (เผื่อด้วย), ห้องเครื่องกีฬา (ห้องเก็บอุปกรณ์กีฬา), ขอต่อยลักโป้ง (ขอต่อยลักที), หนีออกไป (หลีกไป), ต้อง 5 ครั้ง (ตั้ง 5 ครั้ง), เรื่องน่าเสียน่าขวาน (เรื่องน่าสัวหน้าขวาน), พวกเราคือสื่อสารมวลชน (พวกเราคือสื่อมวลชน), ไม่ได้กัน (ไม่ได้สู้กัน), หักไปดู (หักดู), แทนกันมา (แทนกันมา), ของคน (ของคุณ), คาใช้คา (คาต่อคา) รู้สึกเหมือนมีคนจับจ้องอยู่ (รู้สึกเหมือนมีคนจ้องมองอยู่), เปลี่ยนใจนะคะ (เสียใจนะคะ), ยอมรับกันมั้ง (ยอมรับกันมัย), หมุนกลาง (หมุนคว้าง), อีกครั้งเดียว (อีกครั้งเดียว), ชื่อเลื้อยเยอะ ๆ ตัว (ชื่อเลื้อยหลาย ๆ ตัว), ของนี้เขาให้แก่ (ของนี้เขาให้ผม), อย่าทำฉันเป็นลูก (อย่าเอาฉันเป็นลูก) ฯลฯ

การใช้คำผิดในลักษณะนี้ พบคำเดียวกันผิดซ้ำกันน้อย มีการกระจายกระจายสูง แต่พอจะแบ่งตามลักษณะที่ผิดออกได้เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 5 กลุ่มดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ : กลุ่มคำที่ใช้ลักษณะนามผิด คำรวมรัดเกินไป หรือการใช้คำผิดความหมายที่พบบ่อยที่สุดในหนังสือการ์ตูนเรื่องยาวทั้งหมดจำนวน 21 เรื่อง

กลุ่มคำที่ใช้ลักษณะนามผิด คำรวมรัดเกินไป การใช้คำผิดความหมาย	ความถี่	ความถี่/เรื่อง
1. การใช้คำไม่สอดคล้องเหมาะสม กับเนื้อหาที่ควรจะเป็น	98	4.7
ความห้องเรื่อง เช่น "ขลุกลกแบบนี้" ที่ถูกเป็น		
"ขลุกลกขิกแบบนี้", "ลูกบอลกระฉอก" ที่ถูกเป็น		
"ลูกบอลลั้ง" ฯลฯ		

ตารางที่ ๑ (ต่อ) :

กลุ่มคำที่ใช้ลักษณะนามผิด คำรวบรัดเกินไป การใช้คำผิดความหมาย	ความถี่	ความถี่/ เรื่อง
2. คำที่เขียนรวบรัดจนเกินไปทำให้ไม่เข้าใจความ หรือทำให้ ใจความผิดพลาด เช่น "คงไปแล้ว" ที่ถูกเป็น "คงทิ้งไปแล้ว", "นักโอลิมปิก" ที่ถูกเป็น "นักกีฬาโอลิมปิก" ฯลฯ	65	3.1
3. การใช้คำที่มีความหมายซ้ำกัน เป็นการใช้คำฟุ่มเฟือยโดย ไม่จำเป็น เช่น "ไม่ยากพบเห็นคุณ" ที่ถูกเป็น "ไม่ยากพบคุณ", "ไม่เคยพูดสนทนา" ที่ถูกเป็น "ไม่เคยพูด" ฯลฯ	29	1.4
4. คำที่เขียนสลับตำแหน่งกันหรือรวบรัดจนไม่เข้าใจความ เช่น "เอามาสินนะ" ที่ถูกเป็น "เอาสินมานะ", "ประหลาดโรคจัง" ที่ถูกเป็น "โรคประหลาดจัง" ฯลฯ	13	0.6
5. คำที่ใช้ลักษณะนามหรือสรรพนามผิด เช่น "คำรวจทั้งฝูง" ที่ถูกเป็น "คำรวจทั้งกลุ่ม", "๘ แพนเก่า" ที่ถูกเป็น "แพนเก่า ๘ คน", "ให้กับแก" ที่ถูกเป็น "ให้กับฉัน" ฯลฯ	13	0.6

ส่วนของการวิจัยเชิงสำรวจ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวและลักษณะนิสัยในการอ่านหนังสือการ์ตูนของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายละเอียดส่วนตัวและนิสัยในการอ่านหนังสือการ์ตูนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ได้นำมาแจกแจงความถี่และคิด เป็นค่าร้อยละตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 : ความถี่และค่าร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ และการศึกษา

ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	150	50.0
หญิง	150	50.0
<u>ระดับการศึกษา</u>		
กลุ่มที่ 1 ประถมปีที่ 4 - ประถมปีที่ 6	60	20.0
กลุ่มที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 3	60	20.0
กลุ่มที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 4 - มัธยมศึกษาปีที่ 6	60	20.0
กลุ่มที่ 4 อุดมศึกษาปีที่ 1 - อุดมศึกษาปีที่ 2	60	20.0
กลุ่มที่ 5 อุดมศึกษาปีที่ 3 - อุดมศึกษาปีที่ 4	60	20.0

จากตารางที่ 6 เห็นได้ว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 300 คน ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเพศชายและหญิงอย่างละ 150 คน มีระดับการศึกษา 5 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ระดับประถมศึกษาตอนปลาย, ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, ระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 และระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 กลุ่มละ 60 คน คิดเป็นกลุ่มละ ร้อยละ 20 ของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 : ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนผู้ที่เคยอ่านหนังสือการ์ตูน เรื่องยาวที่แปลจาก
ภาษาญี่ปุ่นจำนวน 21 เรื่อง เรียงลำดับจากมากไปน้อย

ชื่อ เรื่อง	เคยอ่าน		อันดับที่
	ความถี่	ร้อยละ	
โตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	263	87.7	1
หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	173	57.7	2
กัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	168	56.0	3
คอมร้าเห่าไฟสายฟ้า	160	53.3	4
คำสาปฟาโรห์	138	46.0	5
อสูรน้อยกระซิบรัก	131	43.7	6
ดราگونบอล	107	35.7	7
เจ้าสาวชาตาน	105	35.0	8
ซิติอันเตอร์	101	33.7	9
คินนิคุแมนจอมพลัง	94	31.3	10
ซ่าชื่อโคทาโร่	93	31.0	11
ไอ้หนูมิซึชิ	93	31.0	12
นักรักโลกมายา	90	30.0	13
แมล็คแองเจิ้ล	83	27.7	14
สองสิงห์เจ้าล่าอสูร	78	26.0	15
ทัช	75	25.0	16
เพอร์เฟิลอาย	66	22.0	17
ขวัญพวา	66	22.0	18
ไซเพอร์	64	21.3	19
ยอดนักโทษสาว	45	15.0	20
พยัคฆ์สาวแคทอาย	44	14.7	21

จากตารางที่ 11 พบว่าการ์ตูนเรื่องยาวเรื่องโตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา มีผู้ที่เคยอ่านมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 87.7 รองลงมาได้แก่เรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ), กัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ), คอมร้าเห่าไฟสายฟ้าและคำสาปฟาโรห์คิดเป็นร้อยละ 57.7, 56.0, 53.3 และ 46.0 ตามลำดับ การ์ตูนเรื่องยาวที่มีผู้เคยอ่านน้อยที่สุดคือเรื่องพยัคฆ์สาวแคทอาย คิดเป็นร้อยละ 14.7 และเนื่องจากการ์ตูนทั้ง 21 เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีผู้นิยมอ่านมากที่สุด 21 อันดับแรกจึงไม่มีการ์ตูนเรื่องยาวเรื่องใดในจำนวน 21 เรื่องที่มีผู้ที่ไม่เคยอ่านแต่อย่างใด

ตารางที่ 12 : คำร้อยละของผู้ที่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องยาวที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นมากที่สุด
5 อันดับแรก จากจำนวน 21 เรื่อง จำแนกตามเพศ

เรื่องที่เคยอ่านมากที่สุด 5 อันดับแรก	เคยอ่าน
ชาย (N = 150)	
1. โดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	84.7
2. ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ (หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ)	75.3
3. คอบร้าเท่าไฟสายฟ้า	73.3
4. กัปตันซึบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	68.0
5. ดรากอนบอล	50.7
หญิง (N = 150)	
1. โดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	90.7
2. อสูรน้อยกระซิบรัก	63.3
2. คำสาปฟวโรห์	63.3
4. เจ้าสาวชาตาน	54.0
4. นักรักโลกมายา	54.0

จากตารางที่ 12 พบว่าชายและหญิงเคยอ่านการ์ตูนเรื่องยาวเรื่องโดราเอมอน-แมวเจ้าปัญญามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 84.7 และ 90.7 ตามลำดับ สำหรับชาย เรื่องที่เคยอ่านมากที่สุดรองลงมาได้แก่เรื่องฤทธิ์หมัดดาวเหนือ (หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ) คอบร้าเท่าไฟสายฟ้า กัปตันซึบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ) และดรากรอนบอล คิดเป็นร้อยละ 75.3, 73.3, 68.0 และ 50.7 ตามลำดับ ส่วนหญิงเรื่องที่เคยอ่านรองลงมาได้แก่ เรื่องอสูรน้อยกระซิบรักและคำสาป-ฟวโรห์ คิดเป็นร้อยละ 63.3 เท่ากัน เรื่องเจ้าสาวชาตานและนักรักโลกมายา คิดเป็นร้อยละ 54.0 เท่ากันตามลำดับ (รายละเอียดเพิ่มเติม ดูที่ภาคผนวก ก)

ตารางที่ 13 : คำร้อยละของผู้ที่เคยนอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องยาวที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นมากที่สุด
5 อันดับแรก จากจำนวน 21 เรื่อง จำแนกตามระดับการศึกษา

เรื่องที่เคยนอ่านมากที่สุด 5 อันดับแรก	เคยนอ่าน
กลุ่มที่ 1 ระดับประถมศึกษาตอนปลาย (N=60)	
1. ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	96.7
2. กัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	75.0
3. หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	58.3
4. คอบร้าเห่าไฟสายฟ้า	46.7
5. คินนิคุแมนจอมพลัง อสูรน้อยกระซิบรัก	46.7
กลุ่มที่ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (N=60)	
1. ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	86.7
2. กัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	68.3
3. หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	60.0
4. คอบร้าเห่าไฟสายฟ้า	53.3
5. อสูรน้อยกระซิบรัก	40.0
กลุ่มที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (N=60)	
1. ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	93.3
2. คำสาปฟาโรห์	56.7
3. คอบร้าเห่าไฟสายฟ้า	53.3
4. หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	51.7
5. อสูรน้อยกระซิบรัก	48.3
กลุ่มที่ 4 ระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 (N=60)	
1. ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	91.7
2. หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	68.3
3. คอบร้าเห่าไฟสายฟ้า	66.7
4. คำสาปฟาโรห์	65.0
5. กัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	58.3
กลุ่มที่ 5 ระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 (N=60)	
1. ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	70.0
2. ซิดีฮันเตอร์	51.7
3. หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	50.0
4. เพอร์เฟิลอาย	43.3
5. คำสาปฟาโรห์	41.7

จากตารางที่ 13 พบว่าทุกระดับการศึกษาเคยอ่านการ์ตูนเรื่องยาวเรื่องโดราเอมอนแมว-
เจ้าปัญญามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 96.7, 86.7, 93.3, 91.7 และ 70.0 ตามลำดับ สำหรับ
กลุ่มที่ 1 (ระดับประถมศึกษาตอนปลาย) และกลุ่มที่ 2 (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น) เรื่องที่เคย
อ่านมากที่สุดเป็นลำดับรองลงมาได้แก่ กับตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ) คิดเป็นร้อยละ 75.0
และ 68.3 หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ) คิดเป็นร้อยละ 58.3 และ 60.0
คอบร้าเห่าไฟสายฟ้าคิดเป็นร้อยละ 53.3 เท่ากัน และเรื่องอสูรน้อยกระซิบรักคิดเป็นร้อยละ
46.7 และ 40.0 ตามลำดับ สำหรับเรื่องในอันดับที่ 5 ที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายเคย
อ่านนอกจากเรื่องอสูรน้อยกระซิบรักแล้วยังได้แก่เรื่องคินนิคุแมนจอมพลังซึ่งมีค่าร้อยละ 46.7
เท่ากัน

ส่วนกลุ่มที่ 3, 4 และ 5 คือผู้ที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา
ทั้ง 4 ชั้นปี เคยอ่านเรื่องในลำดับรองลงมาใกล้เคียงกันมาก เรื่องที่เคยอ่านลำดับรองของกลุ่ม
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้แก่เรื่องคำสาปฟาโรห์, คอบร้าเห่าไฟสายฟ้า, หมัดเทพเจ้า-
ดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ) และอสูรน้อยกระซิบรักคิดเป็นร้อยละ 56.7, 53.3, 51.7
และ 48.3 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ 4 หรือผู้ที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1 และ 2 เคยอ่าน
เรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ), คอบร้าเห่าไฟสายฟ้า, คำสาปฟาโรห์ และ
กับตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ) เป็นลำดับรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 68.3, 66.7, 65.0
และ 58.3 ตามลำดับ และกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 เคยอ่านเรื่องซิดีอันเดอร์,
หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ), เพอร์เฟิลอาย และคำสาปฟาโรห์เป็นลำดับรอง
ลงมาคิดเป็นร้อยละ 51.7, 50.0, 43.3 และ 41.7 ตามลำดับ (รายละเอียดเพิ่มเติมดูที่
ภาคผนวก ก)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 : คำร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบวิธีได้หนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น มาอ่านจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	วิธีได้หนังสือการ์ตูนมาอ่าน					χ^2
	ชื่อเอง	ยืมเพื่อน	บุคคลอื่นใน บ้านชื่อมา	เช่าจากร้าน หนังสือการ์ตูน	อื่น ๆ	
เพศ						
ชาย (N = 150)	28.7	27.3	14.0	8.0	22.0	4.92
หญิง (N = 150)	35.3	21.3	14.0	5.3	14.3	
ระดับการศึกษา						
1. ป.4-6 (N = 60)	33.3	26.7	23.3	6.7	10.0	23.79
2. ม.1-3 (N = 60)	31.7	28.3	15.0	1.7	23.3	
3. ม.4-6 (N = 60)	23.3	36.7	16.7	6.7	16.7	
4. ปี 1-2 (N = 60)	30.0	31.7	8.3	13.3	16.7	
5. ปี 3-4 (N = 60)	41.7	23.3	6.7	5.0	23.3	
รวม (N = 300)	32.0	29.3	14.0	6.7	18.0	

จากตารางที่ 14 พบว่าชายและหญิงส่วนใหญ่ได้หนังสือการ์ตูนดังกล่าวมาอ่านโดยวิธีชื่อ มาอ่านเองคิดเป็นร้อยละ 28.7 และ 35.3 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่การยืมเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 27.3 และ 31.3 โดยวิธีอื่น ๆ เช่นเป็นหนังสือการ์ตูนที่ถูกทิ้งแล้ว อ่านในร้านหนังสือการ์ตูน ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 22.0 และ 14.0 วิธีได้หนังสือการ์ตูนมาอ่านน้อยที่สุดคือ การเช่าจากร้านให้เช่า หนังสือการ์ตูนคิดเป็นร้อยละ 8.0 และ 5.3 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบวิธีได้หนังสือการ์ตูนดังกล่าวมาอ่านระหว่างชายและหญิง พบว่าไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, มัธยมศึกษา ตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 ส่วนใหญ่ได้หนังสือการ์ตูนดังกล่าวมาอ่านโดยวิธีชื่อเอง

คิดเป็นร้อยละ 33.3, 31.7 และ 41.7 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและ
 นักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 ได้หนังสือการ์ตูนมาอ่านโดยวิธียืมเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 36.7 และ
 31.7 รองลงมาสำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นได้แก่การ
 ยืมเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 26.7 และ 28.3 กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับ
 อุดมศึกษาปีที่ 1-2 ได้แก่การซื้อเองคิดเป็นร้อยละ 23.3 และ 30.0 กลุ่มนักศึกษาระดับอุดม
 ศึกษาปีที่ 3-4ได้แก่การยืมเพื่อนและโดยวิธีอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 23.3 เท่ากัน วิธีได้หนังสือ
 การ์ตูนมาอ่านน้อยที่สุดของทุกระดับการศึกษายกเว้นกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 คือการ
 เข้าจากร้านหนังสือการ์ตูนคิดเป็นร้อยละ 6.7, 1.7, 6.7 และ 5.0 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักศึกษา
 ระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 ใช้วิธีบุคคลอื่นในบ้านซื้อมา น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 8.3

จากการเปรียบเทียบวิธีได้หนังสือการ์ตูนดังกล่าวมาอ่านระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษา
 ต่างกัน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 : ค่าร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปล
 จากภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	ความถี่ในการอ่าน				χ^2
	2 เดือน ขึ้นไป/เล่ม	เดือนละ 1-3 เล่ม	เดือนละ 4-6 เล่ม	เดือนละ 7 เล่มขึ้นไป	
เพศ					
ชาย (N = 148)	27.7	37.8	19.6	14.9	2.49
หญิง (N = 149)	20.1	40.3	23.5	15.1	
ระดับการศึกษา					
1. ม.4-6 (N = 60)	15.0	53.3	20.0	11.7	35.22** (** P < .01)
2. ม.1-3 (N = 59)	13.6	42.4	27.1	10.9	
3. ม.4-6 (N = 60)	41.7	25.0	20.0	13.3	
4. ปี 1-2 (N = 60)	21.7	31.7	16.7	30.0	
5. ปี 3-4 (N = 58)	27.6	43.1	24.1	5.2	
รวม (N = 297)	23.9	39.1	21.5	15.5	

จากตารางที่ 15 พบว่าชายและหญิงส่วนใหญ่อ่านหนังสือการ์ตูนดังกล่าวเดือนละ 1-3 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 37.8 และ 40.3 ตามลำดับ รองลงมาสำหรับชายอ่านหนังสือการ์ตูนดังกล่าว 2 เดือนขึ้นไปต่อเล่ม คิดเป็นร้อยละ 27.7 ส่วนหญิงอ่านหนังสือการ์ตูนดังกล่าวเดือนละ 4-6 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 23.5 ทั้งชายและหญิงอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นเดือนละ 7 เล่มขึ้นไปน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.9 และ 15.1 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างชายและหญิง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาพบว่า ทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่อ่านหนังสือการ์ตูนดังกล่าวเดือนละ 1-3 เล่มคิดเป็นร้อยละ 53.3, 42.4, 31.7 และ 43.1 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นอ่านหนังสือการ์ตูน 2 เดือนขึ้นไปต่อเล่มมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นอ่านหนังสือการ์ตูนเดือนละ 4-6 เล่ม กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 อ่านหนังสือการ์ตูนเดือนละ 1-3 เล่ม และกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 อ่านหนังสือการ์ตูน 2 เดือนขึ้นไปต่อเล่ม อนึ่ง ทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 อ่านหนังสือการ์ตูนเดือนละ 7 เล่มขึ้นไปน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 11.7, 10.9, 13.3 และ 5.2 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 อ่านหนังสือการ์ตูนเดือนละ 4-6 เล่มน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16.7

จากการเปรียบเทียบความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 : คำร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบจำนวนเงินที่ซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูนเรื่องที่
แปลจากภาษาญี่ปุ่นมาอ่านโดยเฉลี่ยต่อเดือน จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	จำนวนเงินที่ซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูนมาอ่านโดยเฉลี่ย/เดือน					χ^2
	20 บาท หรือน้อยกว่า	21-40 บาท	41-60 บาท	61-80 บาท	81 บาท ขึ้นไป	
เพศ						
ชาย (N = 144)	59.0	23.6	10.4	2.1	4.9	1.14
หญิง (N = 147)	57.1	21.1	12.2	3.4	6.1	
ระดับการศึกษา						
1. ป.4-6 (N = 59)	67.8	13.6	10.2	1.7	6.8	29.38 *
2. ม.1-3 (N = 57)	47.4	31.6	14.0	3.5	3.5	(*p < .05)
3. ม.4-6 (N = 58)	67.2	15.5	13.8	1.7	1.7	
4. ปี 1-2 (N = 59)	61.0	20.3	3.4	1.7	13.6	
5. ปี 3-4 (N = 58)	46.6	31.0	15.5	5.2	1.7	
รวม (N = 291)	58.1	22.3	11.3	2.7	5.5	

จากตารางที่ 12 พบว่า ชายและหญิงส่วนใหญ่ใช้เงินซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูนดังกล่าว
มาอ่านโดยเฉลี่ย 20 บาทหรือน้อยกว่าต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 59.0 และ 57.1 ตามลำดับ
รองลงมาคือ 21-40 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 23.6 และ 21.1 ตามลำดับ ทั้งชายและหญิง
ซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูนมาอ่านน้อยที่สุด 61-80 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และ 3.4
ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบจำนวนเงินที่ซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น
มาอ่านระหว่างชายและหญิง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่าทุกกลุ่มใช้เงินซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูนดังกล่าว
มาอ่านโดยเฉลี่ย 20 บาทหรือน้อยกว่าต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 67.8, 47.4, 67.2, 61.0

และ 46.6 ตามลำดับ รองลงมาคือ 21-40 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 13.6, 31.6, 15.5, 20.3 และ 31.0 ตามลำดับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 ใช้เงินซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูนน้อยที่สุดเดือนละ 61-80 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.7 เท่ากัน ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เงินซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูนเดือนละ 61-80 บาท และ 81 บาทขึ้นไปน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.5 เท่ากัน ทำนองเดียวกับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.7 เท่ากันตามลำดับ และกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 ใช้เงินซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูนเดือนละ 81 บาทขึ้นไปน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.7

จากการเปรียบเทียบจำนวนเงินที่ซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นมาอ่านระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ทรรศนะเกี่ยวกับหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น

ส่วนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ นำเสนอในคำร้อยละ และค่า χ^2 ดังตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 : ทำร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบประเภทของหนังสือการตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นที่ขอมอ่าน จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

ประเภทของหนังสือการตูนที่ขอมอ่าน

องค์ประกอบต่าง ๆ

เพศ	ประเภทของหนังสือการตูนที่ขอมอ่าน									
	เกี่ยวกับ การหญิงชาย	เกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์	เกี่ยวกับ สงคราม	เกี่ยวกับ สัตว์	เกี่ยวกับ ผีต่าง ปีศาจ สัตว์- ประหลาด	เกี่ยวกับ อาชญา- กรรม	เกี่ยวกับ กีฬา	เกี่ยวกับ ความรัก	เกี่ยวกับ ขวัญตลก ทั่วไป	
ชาย (N = 149)	70.5	20.8	61.7	19.5	45.0	36.9	39.6	22.8	82.4	
หญิง (N = 150)	61.3	34.7	9.3	24.7	66.7	26.0	24.0	65.3	89.3	
	$\chi^2=3.19$	-	$\chi^2=90.48^{**}$	-	$\chi^2=14.18^{**}$	-	-	$\chi^2=68.17^{**}$	$\chi^2=27.9^{**}$	

ระดับการศึกษา

1. ป.4-6 (N = 60)	63.3	35.0	30.0	30.0	46.7	15.0	26.7	20.0	50.0
2. ม.1-3 (N = 60)	55.0	21.7	6.7	15.0	58.3	21.7	43.3	38.3	65.0
3. ม.4-6 (N = 59)	75.0	28.3	51.7	30.0	63.3	50.0	60.0	75.0	90.0
4. ปี 1-2 (N = 60)	51.7	18.3	25.0	6.7	46.7	25.0	6.7	33.3	51.7
5. ปี 3-4 (N = 60)	51.7	30.0	45.0	13.3	48.3	41.7	41.7	40.0	78.3
	$\chi^2=10.77^*$	-	$\chi^2=35.42^{**}$	-	$\chi^2=6.21$	$\chi^2=24.8^{**}$	$\chi^2=43.03^{**}$	$\chi^2=42.8^{**}$	$\chi^2=33.98^{**}$
รวม (N = 299)	67.9	29.8	36.1	23.7	56.8	32.8	41.1	44.8	72.9

* $P < .05$ ** $P < .01$

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่าคนละ 1 ข้อ และในข้อที่ปรากฏช่อง (cell) ที่มีค่าน้อยกว่าร้อยละ 40 ไม่นำเสนอค่า χ^2

จากตารางที่ 17 พบว่า เพศชายส่วนใหญ่ชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 70.5 รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับข่าวชั้นตลกทั่วไป สงคราม ผีसाงมิศาจ สัตว์ประหลาด กีฬา และความรัก คิดเป็นร้อยละ 61.7, 62.4, 45.0, 39.6, 36.9 และ 22.8 ตามลำดับ ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่ชอบอ่านน้อยที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 19.5

สำหรับเพศหญิง ส่วนใหญ่ชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับข่าวชั้นตลกทั่วไปมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 89.3 รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับผีसाงมิศาจ สัตว์ประหลาด ความรัก การผจญภัย ประวัติศาสตร์ และอาชญากรรม ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 66.7, 65.3, 61.3, 34.7 และ 26.0 ตามลำดับ ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่ชอบอ่านน้อยที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับสงครามคิดเป็นร้อยละ 9.3

จากการเปรียบเทียบประเภทของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นที่ชอบอ่านระหว่างชายและหญิงพบว่า ในส่วนของเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเรื่องเกี่ยวกับสงคราม ผีसाงมิศาจ สัตว์ประหลาด ความรัก และข่าวชั้นตลกทั่วไป พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับข่าวชั้นตลกทั่วไป ผีसाงมิศาจ สัตว์ประหลาด และประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 50.0, 46.7 และ 35.0 ตามลำดับ ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่ชอบอ่านน้อยที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับอาชญากรรมคิดเป็นร้อยละ 15.0

ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับข่าวชั้นตลกทั่วไปมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับผีसाงมิศาจ สัตว์ประหลาด การผจญภัย และกีฬา คิดเป็นร้อยละ 58.3, 55.0 และ 44.3 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่ชอบอ่านมากที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับข่าวชั้นตลกทั่วไปเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยและความรักคิดเป็นร้อยละ 75.0 เท่ากัน เรื่องเกี่ยวกับผีसाงมิศาจ สัตว์ประหลาด และกีฬาคิดเป็นร้อยละ 63.3 และ 60.0 ตามลำดับ ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่ชอบอ่านน้อยที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 28.3

หนึ่ง กลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 นั้น ส่วนใหญ่ชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับข่าวชนตลกทั่วไปและการผจญภัยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.7 เท่ากัน รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับผีสางมีศาจ สัตว์ประหลาด และความรักคิดเป็นร้อยละ 46.7 และ 33.3 ตามลำดับ เรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เป็นประเภทของหนังสือการ์ตูนที่ชอบอ่านน้อยที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 18.3

สำหรับกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 ชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับข่าวชนตลกทั่วไปมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 78.3 รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย ผีสางมีศาจ สัตว์ประหลาด และสงครามคิดเป็นร้อยละ 51.7, 48.3 และ 45.0 ตามลำดับ ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่ชอบอ่านน้อยที่สุดคือ เรื่องเกี่ยวกับสัตว์คิดเป็นร้อยละ 13.3

จากการเปรียบเทียบประเภทของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นที่ชอบอ่านระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกันพบว่า ในเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเรื่องเกี่ยวกับสงครามอาชญากรรม กีฬา ความรัก และข่าวชนตลกทั่วไปมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 18 : ค่าร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	ราคาของหนังสือการ์ตูน			χ^2
	แพงไป	ถูกไป	เหมาะสมดีแล้ว	
เพศ				
ชาย (N = 148)	58.1	1.4	40.5	=2.05
หญิง (N = 150)	59.3	-	40.7	
ระดับการศึกษา				
1. บ.4-6 (N = 59)	27.1	-	72.9	43.89** (** P < .01)
2. ม.1-3 (N = 59)	52.5	-	47.5	
3. ม.4-6 (N = 60)	68.3	1.7	30.0	
4. ปี 1-2 (N = 60)	65.0	1.7	33.3	
5. ปี 3-4 (N = 60)	80.0	-	20.0	
รวม (N = 298)	58.7	0.7	40.6	

จากตารางที่ 18 พบว่าชายและหญิงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าราคาของหนังสือการ์ตูนดังกล่าวแพงเกินไป คิดเป็นร้อยละ 58.1 และ 59.3 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่เหมาะสมดีแล้ว คิดเป็นร้อยละ 40.5 และ 40.7 ราคาถูกเกินไปคิดเป็นร้อยละ 1.4 และ 0.0 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างชายและหญิง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่เห็นว่าราคาของหนังสือการ์ตูนดังกล่าวเหมาะสมดีแล้วคิดเป็นร้อยละ 72.9 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ที่เหลือคือกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนปลาย, นักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, 3-4 เห็นว่าราคาของหนังสือการ์ตูนดังกล่าวแพงเกินไปคิดเป็นร้อยละ 52.5, 68.3, 65.0 และ 80.0 ตามลำดับ ทุกกลุ่มมีความเห็นว่าราคาถูกเกินไปน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.0, 0.0, 1.7, 1.7 และ 0.0 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 : คำร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	จำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูน			χ^2
	มากเกินไป	น้อยเกินไป	เหมาะสมดีแล้ว	
เพศ				
ชาย (N = 150)	7.3	54.7	38.0	11.87**
หญิง (N = 150)	2.7	40.7	56.7	(** P < .01)
ระดับการศึกษา				
1. ป.4-6 (N = 60)	10.0	21.7	68.3	30.66** (** P < .01)
2. ม.1-3 (N = 60)	6.7	45.0	48.3	
3. ม.4-6 (N = 60)	3.3	65.0	31.7	
4. ปี 1-2 (N = 60)	1.7	61.7	36.7	
5. ปี 3-4 (N = 60)	3.3	45.0	51.7	
รวม (N = 300)	5.0	47.7	47.3	

จากตารางที่ 19 พบว่าชายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูนดังกล่าวมีน้อยเกินไปคิดเป็นร้อยละ 54.7 สำหรับหญิงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูนเหมาะสมดีแล้วคิดเป็นร้อยละ 56.7 ทั้งชายและหญิงมีความเห็นว่าจำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูนมีมากเกินไปน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.3 และ 4.7 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างชายและหญิง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, มัธยมศึกษาตอนต้นและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูนดังกล่าวเหมาะสมแล้ว คิดเป็นร้อยละ 68.3, 48.3 และ 51.7 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูนมีน้อยเกินไป ทุกกลุ่มมีความเห็นว่าจำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูนมีมากเกินไป

น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.0, 6.7, 3.3, 1.7 และ 3.3 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 20 : ค่าร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อความหมายของภาพการ์ตูนในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	การสื่อความหมายของภาพการ์ตูน				χ^2
	เข้าใจได้โดยง่าย	เข้าใจเป็นบางภาพ	เข้าใจน้อยมาก	ไม่เข้าใจความหมายเลย	
เพศ					
ชาย (N = 147)	66.7	31.3	2.0	-	1.67
หญิง (N = 149)	71.8	27.5	0.7	-	
ระดับการศึกษา					
1. ป.4-6 (N = 58)	55.2	44.8	-	-	17.91* (* P < .05)
2. ม.1-3 (N = 59)	61.0	37.3	1.7	-	
3. ม.4-6 (N = 59)	71.2	25.4	3.4	-	
4. ปี 1-2 (N = 60)	76.7	23.3	-	-	
5. ปี 3-4 (N = 60)	81.7	16.7	1.7	-	
รวม (N = 296)	69.3	29.4	1.4	-	

จากตารางที่ 20 พบว่าทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ภาพการ์ตูนในหนังสือการ์ตูนดังกล่าวเข้าใจได้โดยง่าย คิดเป็นร้อยละ 66.7 และ 71.8 ตามลำดับ รองลงมาคือ เข้าใจเป็นบางภาพ คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ 27.5 ตามลำดับ ไม่ปรากฏชายและหญิงที่ไม่เข้าใจความหมายของภาพเลยแต่อย่างใด

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อความหมายของภาพการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างชายและหญิง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่าทุกกลุ่มส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าง่ายในหนังสือการ์ตูนดังกล่าวเข้าใจได้โดยง่าย คิดเป็นร้อยละ 55.2, 61.0, 71.2, 76.7 และ 81.7 ตามลำดับ รองลงมาคือเข้าใจเป็นบางภาพ คิดเป็นร้อยละ 44.8, 37.3, 25.4, 23.3 และ 16.7 ตามลำดับ ไม่ปรากฏกลุ่มที่ไม่เข้าใจความหมายของภาพเลยแต่อย่างใด

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อความหมายของภาพการ์ตูนในหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 : ค่าร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบการเข้าร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูนที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	การร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูน เช่น เขียนจดหมาย ตอบปัญหา ฯลฯ			χ^2
	เคยบ่อย ๆ	เคยคิดแต่ไม่เคยลอง	ไม่เคยคิด	
เพศ				
ชาย (N = 150)	5.3	39.8	55.3	11.05 **
หญิง (N = 150)	5.3	58.0	36.7	(** P < .01)
ระดับการศึกษา				
1. ป.4-6 (N = 60)	10.0	76.7	13.3	
2. ม.1-3 (N = 60)	5.0	76.7	18.3	
3. ม.4-6 (N = 60)	5.0	36.7	58.3	80.12 **
4. ปี 1-2 (N = 60)	6.7	26.7	66.7	(** P < .01)
5. ปี 3-4 (N = 60)	-	26.7	73.3	
รวม (N = 300)	5.3	48.7	46.0	

จากตารางที่ 21 พบว่าชายส่วนใหญ่ไม่เคยคิดที่จะร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูนดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 55.3 สำหรับหญิงส่วนใหญ่เคยคิดแต่ไม่เคยลอง คิดเป็นร้อยละ 58.0 ชายและหญิงที่เข้าร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูนบ่อย ๆ มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.3 เท่ากัน

จากการเปรียบเทียบการร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น ระหว่างชายและหญิง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่เคยคิดแต่ไม่เคยลงร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูนดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 76.7 เท่ากัน ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น, นักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, 3-4 ส่วนใหญ่ไม่เคยคิดที่จะร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 58.3, 66.7 และ 73.3 ตามลำดับ ทุกกลุ่มมีจำนวนน้อยที่สุดที่เคยร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 10.0, 5.0, 5.0, 6.7 และ 0.0 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบการร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาค้างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 22 : ค่าร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น และการติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนดังกล่าวมากขึ้น จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมต้องติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนมากขึ้น		χ^2
	ใช่	ไม่ใช่	
เพศ			
ชาย (N = 148)	59.5	40.5	1.17
หญิง (N = 148)	66.2	33.8	
ระดับการศึกษา			
1. ป.4-6 (N = 60)	73.3	26.7	36.37** (** P < .01)
2. ม.1-3 (N = 58)	79.3	20.7	
3. ม.4-6 (N = 59)	66.1	33.9	
4. ปี 1-2 (N = 60)	65.0	35.0	
5. ปี 3-4 (N = 59)	30.5	69.5	
รวม (N = 296)	62.8	37.2	

จากตารางที่ 22 พบว่าชายและหญิงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในหนังสือการ์ตูนดังกล่าวทำให้ต้องติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 59.5 และ 66.2 ตามลำดับ ชายและหญิงส่วนน้อยที่มีความเห็นว่าการร่วมกิจกรรมดังกล่าวไม่ทำให้ต้องติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 40.5 และ 33.8 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นและการติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนดังกล่าวมากขึ้น ระหว่างชายและหญิง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่าทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในหนังสือการ์ตูนดังกล่าวทำให้ต้องติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 73.3, 79.3, 66.1 และ 65.0 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในหนังสือการ์ตูนไม่ทำให้ต้องติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 69.5

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นและการติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนดังกล่าวมากขึ้น ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 : ค่าร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบค่าเหตุการณ์เลือกซื้อหรือเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น จำนวนตามเพศ และระดับการศึกษา

เพศ	สาเหตุการเลือกซื้อ/เลือกอ่านหนังสือการ์ตูน						
	เพื่อนแนะนำ ให้ลองอ่าน	เรื่องนั้นเป็น ภาพยนตร์ การ์ตูนทาง โทรทัศน์	หน้าปกสวย	ชื่อเรื่องน่า สนใจ	คำโปรยหน้า ปกน่าสนใจ	เชื่อถือใน สำนักพิมพ์	อื่น ๆ
ชาย (N = 146)	34.93	33.56	17.12	51.16	24.16	14.38	15.75
หญิง (N = 149)	37.58	28.86	56.37	80.54	26.84	18.79	11.41
	-	-	$\chi^2=50.88^{**}$	$\chi^2=28.00^{**}$	-	-	-
ระดับการศึกษา							
1. ม.4-6 (N = 58)	36.7	63.3	18.3	71.7	43.3	6.7	1.7
2. ม.1-3 (N = 59)	33.3	26.7	43.3	73.3	41.7	16.7	15.0
3. ม.4-6 (N = 60)	36.7	31.7	23.3	80.0	16.7	11.7	11.7
4. ปี่ 1-2 (N = 60)	36.7	28.3	31.7	53.3	43.3	25.0	25.0
5. ปี่ 3-4 (N = 58)	41.7	1.7	25.0	60.0	8.8	23.3	13.3
	$\chi^2=1.00$	$\chi^2=56.29^{**}$	$\chi^2=10.79^*$	$\chi^2=11.90^*$	$\chi^2=29.93^{**}$	-	-
รวม (N = 295)	35.6	31.5	26.4	69.1	25.8	16.9	13.5

* P < .05   ** P < .01

หมายเหตุ : คอมไวด์นละมากกว่า: 1 ข้อ และในข้อที่ปรากฏช่อง (cell) ที่มีค่าน้อยกว่าร้อยละ 40 ไม่นำเสนอค่า χ^2

จากตารางที่ 23 พบว่าชายและหญิงส่วนใหญ่เลือกซื้อหรือเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนดังกล่าว เพราะชื่อเรื่องน่าสนใจมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 51.16 และ 80.54 ตามลำดับ รองลงมาสำหรับเพศชายได้แก่เพื่อนแนะนำให้ลองอ่าน เรื่องนั้นเป็นภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ ด้วย คำโปรยหน้าปกน่าสนใจ หน้าปกสวย อื่น ๆ นอกจากนี้ได้แก่ ราคาถูก ฯลฯ และ เชื่อถือในสำนักพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 34.93, 33.56, 24.16, 17.12, 15.75 และ 14.38 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิง รองลงมาได้แก่หน้าปกสวย เพื่อนแนะนำให้ลองอ่าน เรื่องนั้นเป็นภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ คำโปรยหน้าปกน่าสนใจ เชื่อถือในสำนักพิมพ์ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 56.37, 37.58, 28.86, 18.79, 26.84 และ 11.41 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบสาเหตุการเลือกซื้อหรือเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น ระหว่างชายและหญิงพบว่าในเรื่องเกี่ยวกับหน้าปกสวยและชื่อเรื่องน่าสนใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาพบว่า ทุกกลุ่มเลือกซื้อหรือเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนดังกล่าว เพราะชื่อเรื่องน่าสนใจมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 71.7, 73.3, 80.0, 53.3 และ 60.0 ตามลำดับ รองลงมาสำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย คือ เรื่องนั้นเป็นภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ด้วย คิดเป็นร้อยละ 63.3 ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือหน้าปกสวยคิดเป็นร้อยละ 43.3 สำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย, นักศึกษาอุดมศึกษาปีที่ 1-2, 3-4 นั้น ได้แก่เพื่อนแนะนำให้ลองอ่านคิดเป็นร้อยละ 36.7 เท่ากันใน 2 กลุ่มแรก และ 41.7 ตามลำดับ สาเหตุการเลือกซื้อหรือเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนของกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้นที่น้อยที่สุดคือ อื่น ๆ นอกจากนี้คิดเป็นร้อยละ 1.7 และ 15.0 ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 ได้แก่ความเชื่อถือในสำนักพิมพ์ และอื่น ๆ นอกจากนี้คิดเป็นร้อยละ 11.7 เท่ากัน และร้อยละ 25.0 เท่ากัน สำหรับกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 สาเหตุการเลือกซื้อหรือเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนดังกล่าวที่น้อยที่สุดคือ เรื่องนั้นเป็นภาพยนตร์ทางโทรทัศน์ด้วย คิดเป็นร้อยละ 1.7

จากการเปรียบเทียบสาเหตุการเลือกซื้อหรือเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาค่าต่างกัน พบว่าในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนแนะนำให้ลองอ่าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับหน้าปกสวยมีความแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับชื่อเรื่องที่น่าสนใจ สำหรับการที่เรื่องนั้นเป็นภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ด้วย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคำโปรยหน้าปกน่าสนใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน

ตารางที่ 24 : ค่าร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบความเข้าใจศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	ความเข้าใจศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน				χ^2
	เข้าใจลึกซึ้งดี	เข้าใจความหมายบ้าง หรืออย่างกว้างๆ	ไม่ค่อยเข้าใจ	ไม่เข้าใจเลย	
เพศ					
ชาย (N = 150)	11.3	59.3	28.0	1.3	0.87
หญิง (N = 150)	10.0	60.7	26.7	2.7	
ระดับการศึกษา					
1. ป.4-6 (N = 60)	11.7	33.3	48.3	6.7	59.14** (** P < .01)
2. ม.1-3 (N = 60)	5.0	46.7	45.0	3.3	
3. ม.4-6 (N = 60)	8.3	70.0	21.7	-	
4. ปี 1-2 (N = 60)	15.0	70.0	15.0	-	
5. ปี 3-4 (N = 60)	13.3	80.0	6.7	-	
รวม (N = 300)	10.7	60.0	27.3	2.0	

จากตารางที่ 24 พบว่า ชายและหญิงส่วนใหญ่เข้าใจศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนดังกล่าว บ้างหรืออย่างกว้าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 59.3 และ 60.7 ตามลำดับ รองลงมาคือไม่ค่อยเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 28.0 และ 26.7 เข้าใจลึกซึ้งดีคิดเป็นร้อยละ 11.3 และ 10.0 ไม่เข้าใจเลย คิดเป็นร้อยละ 1.3 และ 2.7 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความเข้าใจศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น ระหว่างชายและหญิงพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าใจศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 48.3 ส่วนกลุ่มที่เหลืออีก 4 กลุ่ม ส่วนใหญ่เข้าใจความหมายบ้างหรืออย่างกว้าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 46.7, 70.0 และ 80.0 ตามลำดับ รองลงมาสำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย คือ เข้าใจความหมายบ้างหรืออย่างกว้าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนกลุ่มที่เหลืออีก 4 กลุ่ม คือ ไม่ค่อยเข้าใจคิดเป็นร้อยละ 45.0, 21.7, 15.0 และ 6.7 ตามลำดับ ทุกกลุ่มไม่เข้าใจศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนอย่างน้อยที่สุด ซึ่งในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็นร้อยละ 6.7 และ 3.3 ส่วนกลุ่มที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย, นักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, 3-4 ไม่ปรากฏการไม่เข้าใจศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนดังกล่าวแต่อย่างใด

จากการเปรียบเทียบความเข้าใจศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 25 : ค่าร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้จริงของเหตุการณ์ในหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	เหตุการณ์ในหนังสือการ์ตูนมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้จริง					χ^2
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
เพศ						
ชาย (N = 150)	3.3	16.0	47.3	28.0	5.3	9.79*
หญิง (N = 148)	4.1	10.8	63.5	16.2	5.4	(*P < .05)
ระดับการศึกษา						
1. ป.4-6 (N = 59)	6.8	12.6	50.8	16.9	6.8	
2. ม.1-3 (N = 59)	5.1	16.9	67.8	6.8	3.4	
3. ม.4-6 (N = 60)	1.7	15.0	45.0	35.0	3.3	26.85*
4. ปี 1-2 (N = 60)	5.0	6.7	56.7	26.7	5.0	(*P < .05)
5. ปี 3-4 (N = 60)	-	10.0	56.7	25.0	8.3	
รวม (N = 298)	3.7	13.4	55.4	22.1	5.4	

จากตารางที่ 25 พบว่า ชายและหญิงส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ไม่แน่ใจว่าเหตุการณ์ในหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้จริง คิดเป็นร้อยละ 47.3 และ 63.5 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 28.0 และ 16.2 เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 16.0 และ 10.8 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งคิดเป็นร้อยละ 5.3 และ 5.4 และเห็นด้วยอย่างยิ่งคิดเป็นร้อยละ 3.3 และ 4.1 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้จริงของเหตุการณ์ในหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างชายและหญิง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่าทุกกลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แน่ใจว่าเหตุการณ์ในหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้จริง คิดเป็นร้อยละ 50.8, 67.8, 45.0, 56.7 และ 56.7 ตามลำดับ รองลงมา กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 18.6 และ 16.9 กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย, นักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, 3-4 ไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 35.0, 26.7 และ 25.0 ตามลำดับ อนึ่ง กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีค่าน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.8 เท่ากัน และร้อยละ 5.0 เท่ากัน กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีค่าน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.4 และ 8.3 ส่วนกลุ่มที่ 3 เห็นด้วยอย่างยิ่งมีค่าน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.7

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้จริงในหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 26 : ค่าร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีของหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	ข้อดีของหนังสือการ์ตูน			
	ให้ความ สนุกสนาน เพลิดเพลิน	ได้หัวข้อ คุยกับเพื่อนฝูง	ให้ความรู้ด้าน ต่าง ๆ เช่น เรื่องกีฬา, เพศตรงข้าม	อื่น ๆ
เพศ				
ชาย (N = 148)	83.8	29.0	45.9	5.4
หญิง (N = 149)	89.9	23.5	48.3	2.0
	$\chi^2=1.91$	-	$\chi^2=0.26$	-
ระดับการศึกษา				
1. ป.4-6 (N = 60)	83.3	25.0	61.7	3.3
2. ม.1-3 (N = 59)	80.0	26.7	46.7	1.7
3. ม.4-6 (N = 60)	86.7	16.7	46.7	5.0
4. ปี 1-2 (N = 60)	88.3	21.7	53.3	6.7
5. ปี 3-4 (N = 58)	93.3	40.0	26.7	3.3
	$\chi^2=7.22$	$\chi^2=10.43^*$	$\chi^2=14.87^{**}$	-
รวม (N = 297)	87.2	26.3	47.5	4.0

*p < .05   **p < .01

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่าคนละ 1 ข้อ และในข้อที่ปรากฏช่อง (cell) ที่มีค่าน้อยกว่าร้อยละ 40 ไม่นำเสนอค่า χ^2

จากตารางที่ 26 พบว่า ทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าข้อดีของหนังสือการ์ตูน ดังกล่าวคือ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 83.8 และ 89.9 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ การให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 45.9 และ 48.3 และได้หัวข้อคุยกับเพื่อนฝูง คิดเป็นร้อยละ 29.0 และ 23.5 และอื่น ๆ ได้แก่เป็นการใช้เวลาว่าง

ให้เป็นประโยชน์ ช่วยผ่อนคลายความเครียดในราคาที่ย่อมเยาดีกว่าสื่อบางชนิด เช่น การดูภาพยนตร์
คิดเป็นร้อยละ 5.4 และ 2.0 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบข้อดีของหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างชายและหญิง
พบว่าในด้านของการให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินและการให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ ไม่มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาพบว่า ทุกกลุ่มส่วนใหญ่มีความเห็นว่าหนังสือการ์ตูนให้
ความสนุกสนานเพลิดเพลินมากเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 83.3, 80.0, 86.7, 88.3 และ
93.3 ตามลำดับ รองลงมาสำหรับทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีที่ 3-4 คือการได้
หัวข้อพูดคุยกับเพื่อนฝูง คิดเป็นร้อยละ 61.7, 46.7, 46.7 และ 53.3 ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับ
อุดมศึกษามีที่ 3-4 คือการให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 40.0 ทุกกลุ่มมีความเห็นว่า
ข้อดีของหนังสือการ์ตูนในเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.3, 1.7, 5.0,
6.7 และ 3.3 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีของหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษา
ญี่ปุ่นระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่าในเรื่องของการให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในเรื่องของการได้หัวข้อพูดคุยกับเพื่อนฝูงมี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในเรื่องการให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ มี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 : ค่าร้อยละ และค่า χ^2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสียของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น จำนวนตามเพศ และระดับการศึกษา

ข้อบกพร่องต่าง ๆ	ข้อเสียของหนังสือการ์ตูน					
	เป็นการสิ้นเปลืองเงินโดยใช่เหตุ	เนื้อหาบางอย่างไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย	เนื้อหาชวนรังเกียจ	มีลักษณะเพื่อคันเพื่อจ้อไรสาระ	การใช้ภาษาผิดพลาด เช่น สะกด การันต์ผิด มีศัพท์สะแลง ฯลฯ	อื่น ๆ
เพศ						
ชาย (N = 147)	44.9	42.8	20.4	59.9	41.5	3.4
หญิง (N = 146)	47.9	41.1	16.4	66.4	49.3	2.1
	$\chi^2=0.27$	$\chi^2=0.1$	-	$\chi^2=1.37$	$\chi^2=1.81$	-
ระดับการศึกษา						
1. ม.4-6 (N = 59)	30.0	31.7	20.0	41.7	50.0	5.0
2. ม.1-3 (N = 60)	41.7	35.0	16.7	53.3	31.7	3.3
3. ม.4-6 (N = 59)	40.0	35.0	3.3	68.3	26.7	1.7
4. ป.1-2 (N = 57)	38.3	36.7	20.0	65.0	31.7	5.0
5. ป.3-4 (N = 58)	68.3	53.3	48.3	80.0	65.0	-
	$\chi^2=21.69^{**}$	$\chi^2=8.19$	$\chi^2=39.23^{**}$	$\chi^2=24.71^{**}$	$\chi^2=26.8^{**}$	-
รวม (N = 293)	46.0	42.3	21.5	63.1	45.0	3.1

** P < .01

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่าคนละ 1 ข้อ และในข้อที่ปรากฏช่อง (cell) ที่มีค่าน้อยกว่าร้อยละ 40 ไม่นำเสนอค่า χ^2

จากตารางที่ 27 พบว่า ชายและหญิงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าข้อเสียของหนังสือการ์ตูนดังกล่าว คือ มีลักษณะเพื่อฝันเพื่อเจอ ไร้สาระมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 59.9 และ 66.4 ตามลำดับ รองลงมาสำหรับเพศชาย ได้แก่ เป็นการสิ้นเปลืองเงินโดยใช่เหตุ เนื้อหาบางอย่างอย่างไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย และมีการใช้ภาษามืดพลาต คิดเป็นร้อยละ 44.9, 42.8 และ 41.5 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงรองลงมาได้แก่ การใช้ภาษามืดพลาต การสิ้นเปลืองเงินโดยใช่เหตุ และเนื้อหาบางอย่างอย่างไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 49.3, 47.9 และ 41.1 ตามลำดับ ทั้งชายและหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับข้อเสียของหนังสือการ์ตูนในเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ เช่น ทำให้เสียการเรียนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.4 และ 2.1 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสียของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นระหว่างชายและหญิงในเรื่องเกี่ยวกับการสิ้นเปลืองเงินโดยใช่เหตุ เนื้อหาบางอย่างอย่างไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย ลักษณะเพื่อฝันเพื่อเจอ ไร้สาระ และการใช้ภาษามืดพลาตพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาพบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าข้อเสียของหนังสือการ์ตูนดังกล่าว คือการใช้ภาษามืดพลาตมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 50.0 ส่วนกลุ่มที่เหลืออีก 4 กลุ่มคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนปลาย, นักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, 3-4 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าได้แก่มีลักษณะเพื่อฝัน เพื่อเจอ ไร้สาระ มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 53.3, 68.3, 65.0 และ 80.0 ตามลำดับ รองลงมาสำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย คือลักษณะเพื่อฝัน เพื่อเจอ ไร้สาระ คิดเป็นร้อยละ 41.7 ส่วนกลุ่มที่เหลืออีก 4 กลุ่มได้แก่ เป็นการสิ้นเปลืองเงินโดยใช่เหตุคิดเป็นร้อยละ 41.7, 40.0, 38.3 และ 68.3 ตามลำดับ สำหรับในเรื่องของเนื้อหาบางอย่างที่ไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยนั้น ทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 มีความเห็นในเรื่องนี้มากเป็นอันดับรองลงไป คิดเป็นร้อยละ 31.7, 35.0, 35.0 และ 36.7 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 มีความเห็นในเรื่องดังกล่าว เป็นอันดับที่ 4 รองจากการใช้ภาษามืดพลาตคิดเป็นร้อยละ 53.3 ทุกกลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับข้อเสียของหนังสือการ์ตูนดังกล่าวในเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 5.0, 3.3, 1.7, 5.0 และ 0.0 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นในเรื่องเกี่ยวกับการสิ้นเปลืองเงินโดยใช่เหตุ เนื้อหาที่รุนแรงเกินไป ลักษณะเพื่อฝัน เพื่อเจอ

ไร้สาระ และการใช้ภาษาผิดพลาด พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบคำตอบระหว่างชายและหญิง และระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ในเรื่องระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านส่งเสริมและทำลายคุณธรรม ตลอดจนลักษณะการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยนำคำตอบมา แจกแจงความถี่ในแต่ละข้อหาค่าเฉลี่ย หาส່วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และค่า Scheffé test โดยมีเกณฑ์พิจารณาค่าเฉลี่ยดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	ระดับมากอย่างยิ่ง
3.50 - 4.49	หมายถึง	ระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	ระดับกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	ระดับน้อย
1.50 - 1.39	หมายถึง	ระดับน้อยอย่างยิ่ง
0.0 - 0.99	หมายถึง	ไม่มีปรากฏเลย

และได้นำเสนอข้อมูลดังต่อไปนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 : ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test ของความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนเรื่อง
ที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นมากที่สุด 10 อันดับแรก จำนวนความเห็น

คุณธรรมที่พบมากที่สุด 10 อันดับแรก	N		$\bar{X}$ (ชาย)	$\bar{X}$ (หญิง)	SD. (ชาย)	SD. (หญิง)	t
	(ชาย)	(หญิง)					
1. ความเมตตากรุณา	148	146	3.03	3.10	0.96	0.83	-0.66
2. ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ	147	143	2.89	2.75	1.09	0.81	1.26
3. ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	149	146	3.69	3.52	0.98	0.82	1.56
4. ความประณีตและละเอียดถี่ถ้วน	148	143	2.80	2.73	1.04	0.87	0.62
5. ความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง	149	148	3.86	3.66	0.87	0.86	2.03*
6. ความเป็นผู้มีเหตุผล	149	147	3.08	3.03	0.93	0.91	0.44
7. ความอดทนหาหะและความขยันหมั่นเพียร	148	144	3.45	3.40	1.03	1.03	0.36
8. ความเอื้อเอื้อเพื่อแผ่	148	145	3.33	3.32	0.92	0.85	0.13
9. การคบมิตร	150	145	3.31	3.19	1.07	0.92	0.98
10. การให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว	150	146	3.35	3.32	1.14	1.07	0.28
พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรม- โดยรวม	142	141	3.30	3.20	0.58	0.57	1.37

* P < .05

จากตารางที่ 28 พบว่า เพศชายที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมดังต่อไปนี้ปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ คุณธรรมความเมตตากรุณา ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ ความประณีตและละเอียดถี่ถ้วน ความเป็นผู้มีเหตุผล ความอดสาหัสและขยันหมั่นเพียร ความเอื้อเฟื้อเพื่อแม่และเสียสละ การคบมิตร และการให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่ปรากฏอยู่ในระดับมากที่สุด ในคุณธรรมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง

ในด้านเพศหญิงส่วนใหญ่มีความเห็นเหมือนเพศชายว่า พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่ปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ คุณธรรมความเมตตากรุณา ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ ความประณีตและละเอียดถี่ถ้วน ความเป็นผู้มีเหตุผล ความอดสาหัสและขยันหมั่นเพียร ความเอื้อเฟื้อเพื่อแม่และเสียสละ การคบมิตร และการให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่ปรากฏอยู่ในระดับมากที่สุด ในคุณธรรมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมโดยรวม ทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมโดยรวมปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างชายและหญิง พบว่าส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นในคุณธรรมความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง ชายและหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ชายมีความเห็นว่า พฤติกรรมด้านส่งเสริมในคุณธรรมดังกล่าวมีปรากฏมากกว่าหญิงในคุณธรรมเดียวกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 : ค่าเฉลี่ย ค่า F-test และค่า Scheffe' test ของความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน

เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นมากที่สุด 10 อันดับแรก จำแนกตามระดับการศึกษา

คุณธรรมที่พบมากที่สุด 10 อันดับแรก	$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$\bar{x}_3$	$\bar{x}_4$	$\bar{x}_5$	F	Scheffe' test
1. ความเมตตากรุณา	2.97	3.22	3.03	3.03	3.05	0.64	-
2. ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ	2.89	3.05	2.69	2.75	2.71	1.45	-
3. ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	3.69	3.62	3.69	3.65	3.35	1.46	-
4. ความประพฤติแต่ละเรื่องดีที่ถาวร	2.70	2.88	2.62	2.95	2.65	1.31	-
5. ความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง	3.96	3.75	3.68	3.92	3.47	3.11*	$\bar{x}_1 > \bar{x}_5$
6. ความเป็นผู้มีเหตุผล	3.02	3.20	2.90	3.08	3.09	0.86	-
7. ความอุตสาหกรรมและความขยันหมั่นเพียร	3.03	3.49	3.47	3.60	3.52	2.77*	-
8. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละ	3.15	3.56	3.34	3.40	3.16	2.23	-
9. การคบมิตร	3.14	3.53	3.32	3.35	2.89	3.52**	$\bar{x}_2 > \bar{x}_5$
10. การให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว	3.17	3.60	3.52	3.38	2.96	3.36*	$\bar{x}_2 > \bar{x}_5$
พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรม-โดยรวม	3.17	3.40	3.27	3.31	3.09	2.54*	-

* P < .05   ** P < .01

จากตารางที่ 29 พบว่า ส่วนใหญ่จากทุกกลุ่มมีความเห็นว่าพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมต่อไปนี้อาจอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเมตตากรุณา ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ ความประณีตและละเอียดถี่ถ้วน ความเป็นผู้มีเหตุผล ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ สำหรับคุณธรรมความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬาและความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเองนั้น ทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 มีความเห็นว่ามีในระดับมาก ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 มีความเห็นว่ามีในระดับปานกลาง คุณธรรมความอดสาหัสและความขยันหมั่นเพียร กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเห็นว่ามีในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, 3-4 มีความเห็นว่ามีในระดับมาก คุณธรรมการคบมิตร ทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความเห็นว่าปรากฏในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความเห็นว่าปรากฏในระดับมาก คุณธรรมการให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, นักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, 3-4 มีความเห็นว่าเป็นปรากฏในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเห็นว่าเป็นปรากฏในระดับมาก เมื่อพิจารณาพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมโดยรวม พบว่าทุกกลุ่มมีความเห็นว่าเป็นปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นตามระดับการศึกษา พบว่า ในคุณธรรมความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มเป็นรายคู่ในคุณธรรมดังกล่าว พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, นักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 3-4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วย นอกจากนี้ในคุณธรรมความอดสาหัสและความขยันหมั่นเพียร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เช่นกัน ส่วนในคุณธรรมการคบมิตรนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มเป็นรายคู่ในคุณธรรมดังกล่าว พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างจากกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 3-4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และคุณธรรมการให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัวพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มเป็นรายคู่ในคุณธรรมดังกล่าวพบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างจากกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย อนึ่ง เมื่อพิจารณาพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมพิจารณาโดยรวม พบว่าแต่ละกลุ่มมีความคิดเห็นต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน นั่นคือกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมโดยรวม

ตารางที่ 30 : ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เรียงลำดับจากมากไปน้อย

พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรม	N	$\bar{X}$	S.D.
1. ความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง	297	3.8	0.87
2. ความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา	295	3.6	0.91
3. ความอดสาหัสและความขยันหมั่นเพียร	292	3.4	1.02
4. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ	293	3.3	0.88
การให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว	294	3.3	1.10
6. การคบมิตร	295	3.2	1.00
7. ความเมตตากรุณา	294	3.1	0.90
ความเป็นผู้มีเหตุผล	296	3.1	0.92
9. ความบระฉืดและละเอียดถี่ถ้วน	291	2.8	0.96
ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ	290	2.8	0.96
รวม	283	3.2	0.58

จากตารางที่ 30 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า คุณธรรมความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเองปรากฏพฤติกรรมด้านส่งเสริมมากเป็นอันดับที่ 1 และอยู่ในระดับมาก อันดับที่ 2 ได้แก่ คุณธรรมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ซึ่งปรากฏในระดับมากเช่นกัน รองลงไปได้แก่ ความอดสาหัสและขยันหมั่นเพียร ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ การให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ซึ่งปรากฏในระดับปานกลางตามลำดับ คุณธรรมความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจปรากฏน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับคุณธรรมอื่น ๆ อีก 9 คุณธรรม ซึ่งพบในระดับปานกลางเช่นกัน เมื่อพิจารณาคุณธรรมที่ปรากฏพฤติกรรมด้านส่งเสริมโดยรวมพบว่า ปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 31 : ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า t-test ของความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพที่ปรากฏในหนังสือการตูนเรื่อง
ที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น จำนวนตามเพศ

พฤติกรรมด้านสุขภาพคุณธรรม	N (ชาย)	N (หญิง)	$\bar{X}$ (ชาย)	$\bar{X}$ (หญิง)	S.D. (ชาย)	S.D. (หญิง)	t
1. ความเป็นผู้ไม่มีสติรู้จักยับยั้งั้งใจ	148	144	2.96	2.90	1.12	0.94	0.53
2. ความไม่มั่นใจในเน้จักกีฬา	150	145	2.51	2.36	1.07	0.93	1.32
3. การประพฤติกิดในกาม	149	147	2.75	2.98	1.11	0.10	-1.67
4. ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผล	147	146	2.83	2.75	1.11	0.98	0.68
5. ความไม่ซื่อสัตย์ผู้จจริต	147	144	2.69	2.49	1.33	0.99	1.46
6. ความไม่ละเอียดและเกรงกลัวต่อ การกระทำชั่ว	148	147	2.82	2.27	1.33	1.16	3.80**
7. การประทุษร้ายต่อชีวิตและ ร่างกาย	149	144	2.77	2.29	1.54	1.28	2.89**
8. การลองและเสพสิ่งเสพกิด	149	146	2.32	2.30	1.56	1.34	0.08
9. การละเมิดของรักของผู้อื่น	146	143	2.51	2.63	1.37	1.25	-0.75
10. การดูถูกเหยียดหยาม	148	144	2.75	2.42	1.37	1.10	2.29*
พฤติกรรมด้านทำถาคุณธรรม- ในคุณธรรมโดยรวม	143	140	2.70	2.53	0.97	0.77	1.57

* P < .05   ** P < .01

จากตารางที่ 31 พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีความเห็นว่า พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรม ดังต่อไปนี้ปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเป็นผู้ไม่มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ ความเป็นผู้ไม่มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา การประพฤตินิดในกาม ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผล ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต ความไม่ละเอียดและ เกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย การละเมิดของรักของผู้อื่น และการดูถูกเหยียดหยาม ส่วนพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏอยู่ในระดับน้อย ในความเห็นของเพศชายคือ การลองและ เสพสิ่ง เสพติด

ในด้านเพศหญิง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมต่อไปนี้ปรากฏอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ความเป็นผู้ไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต ความไม่ละเอียดและ เกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย การลองและ เสพสิ่ง เสพติด และการดูถูกเหยียดหยาม ส่วนพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเป็นผู้ไม่มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ การประพฤตินิดในกาม ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผล และการละเมิดของรักของผู้อื่น เมื่อพิจารณาพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมโดยรวมพบว่า ชายและหญิง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

จากการ เปรียบ เทียบความคิด เห็นระหว่างชายและหญิงพบว่าส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ ยกเว้นในด้านความไม่ละเอียดและ เกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว การประทุษร้ายต่อชีวิต และร่างกาย ชายและหญิงมีความคิด เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ชายมีความเห็นว่า พฤติกรรมด้านทำลายดังกล่าวมีปรากฏในระดับปานกลาง ส่วนหญิงมีความ เห็นว่าปรากฏในระดับน้อย และการดูถูกเหยียดหยาม ชายและหญิงมีความคิด เห็นแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ชายมีความเห็นว่าพฤติกรรมด้านทำลายดังกล่าวมีปรากฏใน ระดับปานกลาง ส่วนหญิงมีความเห็นว่าปรากฏในระดับน้อยในคุณธรรม เดียวกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 : ค่าเฉลี่ย ค่า F-test และค่า Scheffe test ของความถี่เห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านทำลายพฤติกรรมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น จำนวนความระดับการศึกษา

พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรม	$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$\bar{x}_3$	$\bar{x}_4$	$\bar{x}_5$	F	Scheffe test
1. ความเป็นผู้ไม่มีศรัทธาซึ่งกันซึ่งใจ	2.74	2.80	2.69	3.20	3.23	3.99**	-
2. ความไม่มีน้ำใจเป็นขี้กิ้งก่า	2.20	2.33	2.45	2.57	2.75	3.09*	-
3. การประพฤติดุสิตในกาม	2.36	2.76	2.98	3.24	2.95	4.41**	$\bar{x}_4 > \bar{x}_1^*$
4. ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผล	2.37	2.83	2.78	3.10	2.84	3.84**	$\bar{x}_4 > \bar{x}_1^*$
5. ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต	2.30	2.38	2.55	2.75	2.96	3.07*	-
6. ความไม่ละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว	2.29	2.27	2.37	2.77	3.04	4.31**	$\bar{x}_5 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_2^*$
7. การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	1.60	2.40	2.47	3.00	3.21	12.65**	$\bar{x}_2 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_3 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_4 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_2^*$
8. การล่องและเสเพลสิ่งเสพติด	1.29	2.13	2.40	2.83	2.91	14.07**	$\bar{x}_2 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_3 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_4 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_2^*$
9. การละเมิดของรักของผู้อื่น	1.76	2.50	2.75	2.83	2.98	8.23**	$\bar{x}_2 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_3 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_4 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_1^*$
10. การดูถูกเหยียดหยาม	2.25	2.63	2.28	2.83	2.96	3.82*	-
พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรม- ในคุณธรรมโดยรวม	2.09	2.50	2.57	2.95	2.96	10.48**	$\bar{x}_4 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_1^*$

*P < .05   **P < .01

จากตารางที่ 32 พบว่า ในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีความเห็นว่า พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมคือ การโกงและเสพสิ่งเสพติดว่าปรากฏอยู่ในระดับน้อยอย่างยิ่ง ส่วน พฤติกรรมที่ปรากฏอยู่ในระดับน้อยได้แก่ความไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา การประพฤติดีกในกาม ความ เป็นผู้ไม่มีเหตุผล ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต ความไม่ละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว การ ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย การละเมิดของรักของผู้อื่น และการดูถูกเหยียดหยาม สำหรับ ความเป็นผู้ไม่มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจนั้นปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพฤติกรรมด้านทำลาย ดังต่อไปนี้ ปรากฏอยู่ในระดับน้อยได้แก่ ความไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต ความไม่ ละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย และการโกงและเสพ สิ่งเสพติด สำหรับพฤติกรรมด้านทำลายที่ปรากฏในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเป็นผู้ไม่มีสติรู้จัก ยับยั้งชั่งใจ การประพฤติดีกในกาม ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผล การละเมิดของรักของผู้อื่น และ การดูถูกเหยียดหยาม

ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพฤติกรรมด้านทำลาย คุณธรรมดังต่อไปนี้ปรากฏในระดับน้อยได้แก่ ความไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความไม่ละเอียดและ เกรง กกลัวต่อการกระทำชั่ว การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย การโกงและเสพสิ่งเสพติด และ การดูถูกเหยียดหยาม ส่วนที่ปรากฏในระดับปานกลางได้แก่ ความเป็นผู้ไม่มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ การประพฤติดีกในกาม ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผล ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต และการละเมิดของรักของ ผู้อื่น

ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีที่ 1-2, 3-4 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า พฤติกรรมด้าน ทำลายคุณธรรมทั้ง 10 ประการมีปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อ เปรียบ เทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น ตามระดับการศึกษาพบว่า ในคุณธรรมทั้ง 10 ประการ กลุ่มที่มีระดับ การศึกษาดังกันมีความคิด เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ ความไม่เป็นผู้มีสติรู้จัก ยับยั้งชั่งใจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และการประพฤติดีกในกาม มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเมื่อ เปรียบ เทียบความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นรายคู่ ในคุณธรรม

ดังกล่าวพบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายต่างจากกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ความไม่ซื่อสัตย์สุจริตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย สำหรับความไม่ละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นรายคู่ ในคุณธรรมดังกล่าวพบว่า กลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 และกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย กับกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นรายคู่ ในคุณธรรมดังกล่าวพบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและชั้นประถมศึกษาตอนปลาย กลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, กลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับการลงและ เสพสิ่งเสพติดนั้น : มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นรายคู่ ในคุณธรรมดังกล่าวพบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, กลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, กลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, กลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการละเมิดของรักของผู้อื่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมโดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นรายคู่พบว่า กลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 และกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, กลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 และกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 33 : ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เรียงลำดับจากมากไปน้อย

พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรม	N	$\bar{X}$	S.D.
1. ความเป็นผู้ไม่มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ	292	2.9	1.03
2. การประพฤติดีกในกาม	296	2.9	1.20
3. ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผล	293	2.8	1.04
4. ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต	291	2.6	1.18
การละเมิดของรักของผู้อื่น	289	2.6	1.31
การตู่ถูกเหยียดหยาม	292	2.6	1.25
7. ความไม่ละเอียดและ เกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว	295	2.5	1.28
การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	293	2.5	1.44
9. ความไม่มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา	295	2.4	1.01
10. การลองและ เสพสิ่ง เสพติด	295	2.3	1.45
รวม	283	2.6	0.88

จากตารางที่ 33 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความเป็นผู้ไม่มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจปรากฏมากเป็นอันดับที่ 1 และอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาได้แก่การประพฤติดีกในกาม ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผล ซึ่งปรากฏอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏในระดับน้อยได้แก่ ความไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และการลองและ เสพสิ่ง เสพติด เมื่อพิจารณาพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมโดยรวมพบว่าปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 34 : ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test ของความคิด เห็น เกี่ยวกับการ ใช้ภาษาที่ไม่ เหมาะสมที่ปรากฏ ในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปล

จากภาษาญี่ปุ่น จำนวนตามเพศ

การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม	N		$\bar{X}$		S.D		t
	(ชาย)	(หญิง)	(ชาย)	(หญิง)	(ชาย)	(หญิง)	
ก. การใช้คำสะแลง, คำหวน, สองแง่สองมุม คำไม่สุภาพ หรือทขายโลน	147	147	3.57	3.35	1.07	1.02	1.79
ข. มีคำที่สะกดการันต์ผิดหลาย	147	147	3.20	3.25	1.24	1.12	-0.30
ค. ทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่มี คำในภาษาไทยใช้อยู่แล้ว	147	146	3.32	3.45	1.09	1.10	-1.03
ง. ใช้คำผิดความหมาย คำรวบรัดเกินไป หรือ ใช้ลักษณะนามผิด	148	145	3.01	2.90	1.18	1.15	0.76
การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมโดยรวม	147	145	3.27	3.23	0.93	0.82	0.38

จากตารางที่ 34 พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีการใช้คำสะแลง คำพวน สองแง่สองมุม คำไม่สุภาพ หรือหยาบโลน ในหนังสือการ์ตูนเรื่องดังกล่าวมีอยู่ในระดับมาก ส่วนการใช้คำสะกดการ์ตูนผิดพลาด คำทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่มีคำไทยใช้อยู่แล้ว และการใช้คำผิดความหมาย คำรวบรัดเกินไป หรือใช้ลักษณะนามผิดมีปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับ เพศหญิงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมทั้ง 4 ประเภท มีปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมรวมทั้งชายและหญิง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปรากฏอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างชายและหญิงในเรื่องการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นทั้ง 4 ประเภทพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 : ค่าเฉลี่ย ค่า F-test และค่า Scheffé test ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนเรื่อง
ที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามระดับการศึกษา

การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม	$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$\bar{x}_3$	$\bar{x}_4$	$\bar{x}_5$	F	Scheffé test
ก. การใช้คำสะแลง, คำทวน, สองแง่สองมุม, คำไม่สุภาพ หรือหยาบโตน	2.98	3.43	3.53	3.70	3.63	4.53**	$\bar{x}_4 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_1^*$
ข. มีคำที่สะกดการันต์ผิดพลาด	2.51	2.91	3.03	3.68	4.00	18.93**	$\bar{x}_4 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_4 > \bar{x}_2^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_2^*$
ค. ใช้คำทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่มีคำไทยใช้อยู่แล้ว	2.66	2.83	3.60	3.92	3.91	22.79**	$\bar{x}_3 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_4 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_3 > \bar{x}_2^*$
ง. ใช้คำผิดความหมาย คำรวบรัดเกินไป ลักษณะนามผิด	2.41	2.62	2.88	3.45	3.43	10.82**	$\bar{x}_4 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_1^*$
การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมโดยรวม	2.63	2.95	3.26	3.69	3.74	21.78**	$\bar{x}_3 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_4 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_1^*$ $\bar{x}_4 > \bar{x}_2^*$ $\bar{x}_5 > \bar{x}_2^*$

* P < .05   ** P < .01

จากตารางที่ 35 พบว่า การใช้คำสะแลง คำหวน สองแง่สองมุม คำไม่สุภาพ หรือ ทยายโลน ในหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นนั้น กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีที่ 1-2, 3-4 มีความเห็นว่ามีปรากฏอยู่ในระดับมาก

สำหรับการใช้คำที่สะกดการันต์ผิดพลาคนั้น กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีที่ 1-2, 3-4 มีความเห็นว่ามีปรากฏอยู่ในระดับมาก

ในเรื่องของการใช้คำทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศที่มีคำไทยใช้อยู่แล้ว กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย, นักศึกษาระดับอุดมศึกษามีที่ 1-2, 3-4 มีความเห็นว่ามีปรากฏอยู่ในระดับมาก

ส่วนการใช้คำตีความหมาย คำรวบรัดเกินไป หรือใช้ลักษณะนามผิดนั้น กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายมีความเห็นว่ามีปรากฏอยู่ในระดับน้อย ส่วนกลุ่มที่เหลืออีก 4 กลุ่ม ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณากการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมโดยรวมพบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายให้ความเห็นว่ามีปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1-2, 3-4 ให้ความเห็นว่ามีปรากฏอยู่ในระดับมาก

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นตามระดับการศึกษาพบว่า ลักษณะการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมทั้ง 4 ประเภท รวมถึงการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในเรื่องของการใช้คำสะแลง คำหวน สองแง่สองมุม คำไม่สุภาพ หรือทยายโลน นั้น เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีที่ 1-2, กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการใช้คำสะกดการันต์ผิดพลาดนั้น เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นราย
 คู่ใน เรื่องดังกล่าว พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่
 1-2, กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4, กลุ่มนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
 และนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4, กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดม
 ศึกษาปีที่ 1-2, กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 มีความ
 เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการใช้คำทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่มีคำไทยใช้อยู่แล้ว เมื่อเปรียบเทียบ
 ความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นรายคู่พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย, กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่
 1-2, กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4, กลุ่มนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย, กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักศึกษาระดับอุดม
 ศึกษาปีที่ 1-2, กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 มีความ
 เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในเรื่องของการใช้คำผิดความหมาย คำรวมรัดเกินไป หรือใช้ลักษณะนามผิด จากการ
 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นรายคู่พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักศึกษา
 ระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่
 3-4, กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, กลุ่มนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาตอนต้นและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมโดยรวม จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ
 กลุ่มเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย, กลุ่ม
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 ตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4, กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักศึกษาระดับ
 อุดมศึกษาปีที่ 1-2, กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4, กลุ่ม
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 มีความเห็นแตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 36 : ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม
ที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เรียง
ลักษณะการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมตามลำดับจากมากไปน้อย

การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม	N	$\bar{X}$	S.D.
ก. ใช้คำสะแลง, คำพวน, สองแง่สองมุม คำไม่สุภาพ หรือหยาบไล่น	294	3.4	1.05
ข. ทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศทั้ง ๆ ที่ มีคำในภาษาไทยใช้อยู่แล้ว	293	3.4	1.10
ค. มีคำที่สะกดการันต์ผิดพลาด	294	3.2	1.18
ง. ใช้คำผิดความหมาย, คำรวบรัดเกินไป หรือใช้ลักษณะนามผิด	293	3.0	1.17
การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมโดยรวม	293	3.2	0.88

จากตารางที่ 36 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มีการใช้คำสะแลง, คำพวน
สองแง่สองมุม คำไม่สุภาพหรือหยาบไล่น และการใช้คำทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่มีคำ
ในภาษาไทยใช้อยู่แล้วมากเป็นอันดับที่ 1 และอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาได้แก่การใช้คำที่สะกด
การันต์ผิดพลาด การใช้คำผิดความหมาย คำรวบรัดเกินไป หรือใช้ลักษณะนามผิด ตามลำดับ ซึ่ง
ปรากฏอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมโดยรวม พบว่ามีปรากฏ
อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ข้อมูลที่รวบรวมได้นำเสนอดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 37 : คำร้อยละของหนังสือการ์ตูนเรื่องยาวแปลจากภาษาญี่ปุ่นที่ชอบมากเป็นพิเศษ

5 อันดับแรก จำแนกตามเพศ

เรื่องที่ชอบมากเป็นพิเศษ (5 อันดับแรก)	ร้อยละ
ชาย (N = 120)	
1. หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	51.7
2. ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	45.0
3. กัปตันซึบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	36.7
4. ซิดีซันเตอร์	25.0
5. คอบร้าเท่าไฟสายฟ้า	23.3
หญิง (N = 130)	
1. ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	44.6
2. คำสาปฟาโรห์	39.2
3. อสูรน้อยกระซิบรัก	20.0
นักรักโลกมายา	20.0
5. กัปตันซึบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	10.8
หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	10.8

หมายเหตุ : ตอบได้คนละ 3 เรื่อง

จากตารางที่ 37 พบว่า การ์ตูนเรื่องยาวที่ชอบมากเป็นพิเศษอันดับที่ 1 สำหรับเพศชาย ได้แก่ เรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ) คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาได้แก่ เรื่องไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา ส่วนเรื่องกัปตันซึบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ) ซิดีซันเตอร์และ คอบร้าเท่าไฟสายฟ้า ชอบเป็นลำดับที่ 3, 4, 5 ตามลำดับ

ส่วนเศษหญิง จะขอการดูนเรื่องไตราเอมอนแมวจ้ามีญญามากเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็น ร้อยละ 44.6 รองลงมาได้แก่เรื่องคำสาปฟาโรห์ลำดับที่ 3, 4, 5 ได้แก่ อสูรน้อยกระซิบรัก และนักรักโลกมายา กับคันชีบาสะ (เจ้าหญิงสิงห์นักตะ) และหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัด-ดาวเหนือ) ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 : คำร้อยละของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นที่ชอบมากเป็นพิเศษ
5 อันดับแรก จำแนกตามระดับการศึกษา

เรื่องที่ชอบมากเป็นพิเศษ (5 อันดับแรก)	ร้อยละ
กลุ่มที่ 1 (N = 60)	
1. โดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	65.0
2. กัปตันซึบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	43.3
3. หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	38.3
4. อสูรน้อยกระซิบรัก	16.7
5. คอบร้าเท่าไฟสายฟ้า	15.0
กลุ่มที่ 2 (N = 54)	
1. โดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	57.4
2. กัปตันซึบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	35.2
3. หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	35.2
4. คำสาปฟาโรห์	24.1
5. อสูรน้อยกระซิบรัก	13.0
กลุ่มที่ 3 (N = 52)	
1. โดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	44.2
2. เพอร์เฟิลอาย	37.5
3. คำสาปฟาโรห์	36.5
4. หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	25.0
5. กัปตันซึบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	17.3
กลุ่มที่ 4 (N = 58)	
1. คำสาปฟาโรห์	37.9
2. หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	32.8
3. โดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	27.6
4. เพอร์เฟิลอาย	25.0
5. ซิตีฮันเตอร์	22.4
กลุ่มที่ 5 (N = 26)	
1. เพอร์เฟิลอาย	37.5
2. นักรักโลกมายา	34.6
3. ซิตีฮันเตอร์	30.8
4. ทิช	23.1
5. อสูรน้อยกระซิบรัก	15.4

หมายเหตุ : ตอบได้คนละ 3 เรื่อง

จากตารางที่ 38 พบว่า การ์ตูนเรื่องที่ชอบมากเป็นพิเศษเป็นอันดับที่ 1 สำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่เรื่อง โดราเอมอนแมวเจ้าปัญญาคิดเป็นร้อยละ 65.0, 57.4 และ 44.2 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักเรียนระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1-2 ชอบเรื่องคำสาปฟาโรห์มากเป็นพิเศษคิดเป็นร้อยละ 37.9 และสำหรับกลุ่มนักเรียนระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 3-4 ได้แก่เรื่องเพอร์เฟิลอายุคิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาเรื่องที่ชอบมากเป็นพิเศษเป็นอันดับที่ 2 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นได้แก่เรื่องกัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ) ส่วนกลุ่มที่เหลือคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย, นักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2, 3-4 เรื่องที่ชอบมากเป็นพิเศษเป็นอันดับที่ 2 ได้แก่เรื่องเพอร์เฟิลอายุ หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ) และนักรักโลกมายา ส่วนเรื่องที่ชอบมากเป็นพิเศษเป็นอันดับที่ 5 สำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย, มัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 ได้แก่เรื่องคอบร้าเท่าไฟสายฟ้า กัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ) ซิคี่ฮันเตอร์ ตามลำดับ สำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 เรื่องที่ชอบมากเป็นพิเศษเป็นอันดับที่ 5 คือเรื่องอสูรน้อยกระซิบรัก

ตารางที่ 39 : คำร้อยละของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นที่ชอบมากเป็นพิเศษ
5 อันดับแรกของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เรื่องที่ชอบมากเป็นพิเศษ (5 อันดับแรก)	ร้อยละ (N=250)
1. โดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	44.8
2. หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	30.4
3. คำสาปฟาโรห์	24.4
4. กัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	23.2
5. ซิคี่ฮันเตอร์	13.2

จากตารางที่ 39 พบว่า การ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบมากที่สุดเป็นพิเศษอันดับที่ 1 คือเรื่องโดราเอมอนแมวเจ้าปัญญาคิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาได้แก่เรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ) คำสาปฟาโรห์ กัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ) และซิคี่ฮันเตอร์ ตามลำดับ

ตารางที่ 40 : คำร้อยละของตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุด 5 อันดับแรก จำแนกตามเพศ

ตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุด 5 อันดับแรก	ร้อยละ
ชาย (N = 104)	
1. เคนจิโร่ (หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ / ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	27.9
2. ซึบาสะ (กัปตันซึบาสะ / เจ้าหญิงสิงห์นักเตะ)	19.2
3. เรียว (ซิดีฮันเตอร์)	11.5
4. ไคราเอมอน (ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	10.6
5. คอบร้า (คอบร้าเห่าไฟสายฟ้า)	7.7
หญิง (N = 121)	
1. ไคราเอมอน (ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	28.1
2. แครร์รอล (คำสาปฟาโรห์)	8.3
3. ซึซูกะ (ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	6.6
4. รันเซ่ (อสูรน้อยกระซิบรัก)	5.8
5. โนมิตะ (ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	2.5
เมมพิส (คำสาปฟาโรห์)	2.5

จากตารางที่ 40 พบว่า ตัวการ์ตูนที่เพศชายอยากเป็นมากที่สุดอันดับที่ 1 คือ "เคนจิโร่" จากเรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ) คิดเป็นร้อยละ 27.9 รองลงมาได้แก่ "ซึบาสะ" จากเรื่องกัปตันซึบาสะ (เจ้าหญิงสิงห์นักเตะ) "เรียว" จากเรื่องซิดีฮันเตอร์ "ไคราเอมอน" จากเรื่องไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา "คอบร้า" จากเรื่องคอบร้าเห่าไฟสายฟ้า ตามลำดับ

ส่วนตัวการ์ตูนที่เพศหญิงอยากเป็นมากที่สุด อันดับที่ 1 คือ "ไคราเอมอน" จากเรื่องไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา คิดเป็นร้อยละ 28.1 รองลงมาได้แก่ "แครร์รอล" จากเรื่องคำสาปฟาโรห์ "ซึซูกะ" จากเรื่องไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา และ "รันเซ่" จากเรื่องอสูรน้อยกระซิบรัก ส่วนตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุดอันดับ 5 สำหรับเพศหญิงคือ "โนมิตะ" จากเรื่องไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา และ "เมมพิส" จากเรื่องคำสาปฟาโรห์

ตารางที่ 41 : คำร้อยละของตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุด 5 อันดับแรก จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุด (5 อันดับแรก)		ร้อยละ
กลุ่มที่ 1 (N = 60)		
1. ไคราเอมอน	(ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	35.0
2. ซึบาสะ	(กัปตันซึบาสะ / เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	18.3
3. เคนจิโร่	(หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ / ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	13.3
4. ชิซุกะ	(ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	6.7
5. มุซาชิ	(ไอ้หนูมุซาชิ)	3.3
กลุ่มที่ 2 (N = 53)		
1. เคนจิโร่	(หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ / ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	18.9
2. ไคราเอมอน	(ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	17.0
3. ซึบาสะ	(กัปตันซึบาสะ / เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	11.3
4. แครร์รอล	(คำสาปฟาโรห์)	9.4
5. รันเซ่	(อสูรน้อยกระซิบรัก)	7.5
กลุ่มที่ 3 (N = 41)		
1. ไคราเอมอน	(ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	17.1
2. เคนจิโร่	(หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ / ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	14.6
3. ซึบาสะ	(กัปตันซึบาสะ / เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	7.3
เรียว	(ซิติ์ฮันเตอร์)	7.3
5. ชิซุกะ	(ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	4.9
แครร์รอล	(คำสาปฟาโรห์)	4.9
กลุ่มที่ 4 (N = 54)		
1. ไคราเอมอน	(ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	13.0
เรียว	(ซิติ์ฮันเตอร์)	13.0
3. คอมร่า	(คอมร่าห้าไฟสายฟ้า)	11.1
4. เคนจิโร่	(หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ / ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	9.3
5. แครร์รอล	(คำสาปฟาโรห์)	5.6
กลุ่มที่ 5 (N = 17)		
1. โนบีตะ	(ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	17.6
เรียว	(ซิติ์ฮันเตอร์)	17.6
3. ไคราเอมอน	(ไคราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	5.9
ซุน	(อสูรน้อยกระซิบรัก)	5.9
เมมพิส	(คำสาปฟาโรห์)	5.9
มาโกไต	(แบล็คแองเจิ้ล)	5.9

จากตารางที่ 41 พบว่า ตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ของกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น คือ "ไตราเอมอน" จากเรื่องไตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา คิดเป็นร้อยละ 35.0 และ 17.1 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายคือ "เคนจิโร่" จากเรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ) คิดเป็นร้อยละ 18.9 และสำหรับกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 ตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุดอันดับที่ 1 คือ "ไตราเอมอน" จากเรื่องไตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา และ "เรียว" จากเรื่องซิดีซันเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 13.0 เท่ากัน ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 ได้แก่ "โนบิตะ" จากเรื่องไตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา และ "เรียว" จากเรื่องซิดีซันเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 17.6 เท่ากัน

ตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุดรองลงมาสำหรับกลุ่มที่ 1 ได้แก่ "ชิบาสะ" จากเรื่องกัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ) "เคนจิโร่" จากเรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ) "ชิซุกะ" จากเรื่องไตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา และ "มุซาชิ" จากเรื่องไอ้หนูมุซาชิ ตามลำดับ สำหรับกลุ่มที่ 2 ตัวการ์ตูนเรื่องอยากเป็นมากที่สุดรองลงมาได้แก่ "ไตราเอมอน" จากเรื่องไตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา "ชิบาสะ" จากเรื่องกัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ) "แคร์รอล" จากเรื่องคำสาปฟาโรห์และ "รันเซ่" จากเรื่องอสูรน้อยกระซิบรัก ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ 3 ตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุดรองลงมาได้แก่ "เคนจิโร่" จากเรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ) "ชิบาสะ" จากเรื่องกัปตันชิบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ) และ "เรียว" จากเรื่องซิดีซันเตอร์ "ชิซุกะ" จากเรื่องไตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา และ "แคร์รอล" จากเรื่องคำสาปฟาโรห์ ตามลำดับ สำหรับกลุ่มที่ 4 นั้น ตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุดรองลงมาได้แก่ "คอมร้า" จากเรื่องคอมร้าเท่าไฟสายฟ้า "เคนจิโร่" จากเรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ) และ "แคร์รอล" จากเรื่องคำสาปฟาโรห์ตามลำดับ ส่วนตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุดรองลงมาสำหรับกลุ่มที่ 5 ได้แก่ "ไตราเอมอน" จากเรื่องไตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา "ซุน" จากเรื่องอสูรน้อยกระซิบรัก "เมมพิส" จากเรื่องคำสาปฟาโรห์ และ "มาโกโด้" จากเรื่องแบล็คแองเจิ้ล ตามลำดับ

ตารางที่ 42 : คำร้อยละของตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุด 5 อันดับแรก ของกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งหมด

ตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุด 5 อันดับแรก		ร้อยละ (N=226)
1. โดราเอมอน	(โดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา)	19.9
2. เคนจิโร่	(หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ/ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ)	12.8
3. ซึบาสะ	(กัปตันซึบาสะ/เจ้าหนูสิงห์นักเตะ)	9.3
4. เรียว	(ซิดีอันเตอร์)	5.8
5. แครร์รอล	(คำสาปฟาโรห์)	4.4

จากตารางที่ 42 พบว่า ตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุดสำหรับกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดคือ โดราเอมอน จากเรื่องโดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา คิดเป็นร้อยละ 19.9 รองลงมาได้แก่ "เคนจิโร่" จากเรื่องหมัดเทพเจ้าดาวเหนือ (ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ) "ซึบาสะ" จากเรื่องกัปตันซึบาสะ (เจ้าหนูสิงห์นักเตะ) "เรียว" จากเรื่องซิดีอันเตอร์ และ "แครร์รอล" จากเรื่องคำสาปฟาโรห์ ตามลำดับ

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 : คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของตัวการ์ตูนที่อยากเป็น จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	คุณสมบัติของตัวการ์ตูนที่อยากเป็น					
	ลักษณะทางกายภาพและบุคลิกภาพดี	มีความสามารถพิเศษ	มีคุณธรรม	มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด	เป็นส่วนเด่นของเรื่อง	อื่น ๆ
เพศ						
ชาย (N = 102)	23.5	69.6	22.6	2.9	11.8	3.9
หญิง (N = 118)	50.0	46.6	32.2	9.3	7.6	5.9
ระดับการศึกษา						
1. ม.4-6 (N = 59)	18.6	69.5	22.0	11.9	3.4	5.0
2. ม.1-3 (N = 52)	28.8	55.8	48.0	7.7	13.5	-
3. ม.4-6 (N = 40)	37.5	60.0	30.0	7.5	12.5	-
4. ป 1-2 (N = 53)	52.8	54.7	18.9	9.4	20.7	-
5. ป 3-4 (N = 16)	62.5	25.0	18.7	12.5	6.2	-
รวม (N = 220)	37.7	57.3	27.7	6.4	9.5	0.5

หมายเหตุ : ตอบได้คนละมากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 43 พบว่า คุณสมบัตินี้ของตัวการ์ตูนที่อยากเป็น สำหรับเพศชายส่วนใหญ่คือ การมีความสามารถพิเศษ เช่น ชำนาญในการต่อสู้ เล่นกีฬาเก่ง ฯลฯ มากเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็น ร้อยละ 69.6 รองลงมาได้แก่ลักษณะทางกายภาพและบุคลิกภาพดี เช่น มีใบหน้าหล่อเหลา รูปร่างดี ฯลฯ มีคุณธรรม เช่นกล้าหาญ เสียสละ ฯลฯ มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด เป็นตัวเด่นของ เรื่อง และอื่น ๆ ตามลำดับ

ส่วนเพศหญิง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า คุณสมบัตินี้ของตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุดคือ ลักษณะทางกายภาพและบุคลิกภาพดี เช่น สวย น่ารัก ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ มีความสามารถพิเศษ มีคุณธรรม มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด เป็นตัวเด่นของเรื่อง และอื่น ๆ ตาม ลำดับ

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า คุณสมบัตินี้ของตัวการ์ตูนที่อยากเป็นสำหรับทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 ส่วนใหญ่คือมีการมีความสามารถพิเศษคิดเป็นร้อยละ 69.5, 55.8, 60.0 และ 54.7 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 คือมี ลักษณะทางกายภาพและบุคลิกภาพดีคิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาสำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษา ศึกษาดอนปลาย ได้แก่ มีคุณธรรม ลักษณะทางกายภาพและบุคลิกภาพดี มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด เป็นตัวเด่นของเรื่องและอื่น ๆ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาได้ แก่มีคุณธรรม ลักษณะทางกายภาพและบุคลิกภาพดีเช่นเดียวกัน เป็นตัวเด่นของเรื่อง และมีสติ ปัญญาเฉลียวฉลาด ตามลำดับ สำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รองลงมาได้แก่ลักษณะ ทางกายภาพและบุคลิกภาพดี มีคุณธรรม เป็นตัวเด่นของเรื่อง และมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ตาม ลำดับ ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 . รองลงมาได้แก่การมีลักษณะทางกายภาพและ บุคลิกภาพดีเช่นเดียวกัน เป็นตัวเด่นของเรื่อง มีคุณธรรม และมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ตาม ลำดับ และสำหรับกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 คุณสมบัตินี้ของตัวการ์ตูนที่อยากเป็นรอง ลงมาได้แก่ การมีความสามารถพิเศษ มีคุณธรรม มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด และเป็นตัวเด่นของ เรื่องตามลำดับ

ตารางที่ 44 : คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวเรื่องของการดูที่อยากจะแต่ง จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

องค์ประกอบต่าง ๆ	แนวเรื่องที่ยอยากจะแต่ง									
	ผจญภัย	ประวัติ-ศาสตร์	สงคราม	สัตว์	ผีตางปีศาจสัตว์ประหลาด	อาชญากรรม	กีฬา	ความรัก	ข้ามันตลกทั่วไป	อื่น ๆ เช่น ทะลิ่งไป
เพศ										
ชาย (N=122)	32.0	2.4	22.9	2.4	2.4	13.9	22.1	8.2	6.5	9.8
หญิง (N=134)	21.6	7.4	0.7	6.0	13.4	4.5	6.0	37.3	15.7	7.4
ระดับการศึกษา										
1. ป.4-6 (N=60)	25.0	3.3	16.7	11.7	5.0	3.3	25.0	5.0	16.7	-
2. ม.1-3 (N=58)	34.5	-	13.8	1.7	12.0	6.9	15.5	31.0	8.6	-
3. ม.4-6 (N=51)	21.6	11.8	11.8	3.9	7.8	15.7	17.6	37.2	23.5	9.2
4. ป.1-2 (N=56)	28.6	3.6	5.9	3.6	7.1	10.7	5.3	21.4	5.3	9.1
5. ป.4-6 (N=31)	19.3	6.4	9.7	-	12.9	12.9	-	29.0	6.4	8.7
รวม (N=256)	34.0	4.7	10.9	3.9	7.8	8.6	13.7	23.4	10.9	9.0

หมายเหตุ : ตอบได้คนละมากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 44 พบว่า แนวเรื่องของการ์ตูนที่อยากจะแต่ง สำหรับเพศชายส่วนใหญ่ คือเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับสงคราม กีฬา อาชญากรรม อื่น ๆ เช่น ทะเลสิ่ง โบบี้ ขำขันตลกทั่วไป และความรักตามลำดับ แนวเรื่องที่อยากจะแต่งน้อยที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ สัตว์ และกีฬา

สำหรับเพศหญิง แนวเรื่องของการ์ตูนที่อยากจะแต่งมากที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับความรัก คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาได้แก่การผจญภัย ขำขันตลกทั่วไป ผีสางปีศาจ สัตว์ประหลาด ประวัติศาสตร์ แนวเรื่องอื่น ๆ เรื่องเกี่ยวกับสัตว์และอาชญากรรม ตามลำดับ แนวเรื่อง ที่อยากจะแต่งน้อยที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับสงคราม

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาพบว่า แนวเรื่องของการ์ตูนที่อยากจะแต่งสำหรับกลุ่ม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่คือเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยและ เรื่องเกี่ยวกับกีฬา มากเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 25.0 เท่ากัน รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับสงครามและขำขัน ตลกทั่วไปตามลำดับ แนวเรื่องที่อยากจะแต่งน้อยมากคือ เรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และอาชญากรรม และน้อยที่สุดคือแนวเรื่องอื่น ๆ

ส่วนกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเรื่องที่อยากแต่งมากที่สุดเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย เป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับกีฬาและความรัก ส่วนเรื่อง ที่อยากจะแต่งน้อยที่สุดได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และอื่น ๆ

สำหรับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แนวเรื่องที่อยากจะแต่งมากที่สุดคือ เรื่อง เกี่ยวกับความรักเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับขำขันตลก ทั่วไป และการผจญภัยตามลำดับ ส่วนเรื่องที่อยากแต่งน้อยที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับสัตว์

ส่วนกลุ่มนักเรียนระดับอุดมศึกษาปีที่ 1-2 แนวเรื่องที่อยากจะแต่งมากที่สุดคือ เรื่อง เกี่ยวกับการผจญภัยเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับความรัก และอาชญากรรม แนวเรื่องที่อยากจะแต่งน้อยที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และสัตว์

สำหรับกลุ่มนักเรียนระดับอุดมศึกษาปีที่ 3-4 แนวเรื่องที่อยากจะแต่งมากที่สุดคือ เรื่อง เกี่ยวกับความรักเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย และอาชญากรรม ส่วนเรื่องที่อยากจะแต่งน้อยที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับสัตว์และ เรื่องเกี่ยวกับกีฬา

ตารางที่ 45 : ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เกี่ยวกับการ
ปรับปรุงแก้ไขในส่วนต่าง ๆ ของหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม	จำนวนความถี่
ด้านเนื้อหา (N = 244)	
1. มีสาระความรู้แทรกบ้าง มีลักษณะสมจริงสมจังมากขึ้น	75
2. มีจำนวนหน้ามากกว่านี้	52
3. เรื่องควรกระชับไม่ยาวจนเกินไป	43
4. ควรอธิบายศัพท์เฉพาะด้วย	42
5. เรื่องไม่ควรฝืดคืดธรรม	9
6. บรรยายละเอียดกว่านี้	9
7. คำบรรยายตรงกับภาพ	8
8. ไม่เขียนตัวหนังสือกลับด้าน กลับหัว หรือเรียงหน้าผิด	6
ด้านการใช้ภาษา (N = 198)	
1. เขียนถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย	111
2. ใช้ภาษาที่สามารถเข้าใจได้โดยง่าย ไม่ใช่ศัพท์ยาวจนเกินไป	38
3. ลดการใช้คำไม่สุภาพลง	34
4. เขียนให้กระชับไม่เล่นคำเยิ่นเย้อ	8
5. ควรแปลให้สละสลวยและถูกต้องตามต้นฉบับ	7
ด้านภาพ (N = 243)	
1. คมชัดไม่พร่าเลือน ไม่ซ้อนเหลื่อมกันให้เป็นระเบียบ	111
2. วาดให้สวยกว่านี้	64
3. สื่อความหมายให้เข้าใจได้โดยง่าย	26
4. มีภาพประกอบบางหน้า	22
5. ภาพขนาดใหญ่กว่านี้	20
อื่น ๆ (N = 42)	
1. ราคาถูกกว่านี้	23
2. กำหนดออกหนังสือดีและสม่ำเสมอกว่านี้	8
3. ตัวหนังสือที่เขียนบรรยายควร เขียนให้สวยและอ่านได้ง่ายกว่านี้	6
4. ตั้งชื่อ เรื่องให้เหมาะสมกับเรื่อง	3
5. ปกควรสวยมากกว่านี้	1
6. มีของแถม เช่น ไปสเตอร์ บัตรอวยพรภาพการ์ตูนเป็นต้น	1

จากตารางที่ 45 พบว่า ในการปรับปรุงแก้ไขส่วนที่เป็นเนื้อหาของการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรมีสาระความรู้แทรกบ้าง และมีลักษณะสมจริงสมจังมากกว่านี้ รองลงมาได้แก่ควรมีจำนวนหน้ามากกว่านี้ เรื่องควรกระชับไม่ยาวจนเกินไป และควรมีการอธิบายศัพท์เฉพาะด้วย นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่า เนื้อหาไม่ควรผิดศีลธรรม คำบรรยายควรเขียนให้ละเอียดกว่านี้ และตรงกับภาพด้วย ไม่เขียนตัวหนังสือกลับด้าน กลับหัวหรือ เรียงหน้าผิด

ในส่วนของการใช้ภาษานั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรเขียนให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ใช้ศัพท์ง่าย ๆ ลดการใช้คำไม่สุภาพลง นอกจากนี้ควรเขียนให้กระชับไม่เล่นคำเยิ่นเย้อ และควรแปลให้สะดวกถูกต้องตามต้นฉบับด้วย

สำหรับการปรับปรุงแก้ไขในส่วนของภาพ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าภาพควรมีความคมชัดไม่พร่าเลือน ไม่ซ้อนเหลื่อมกัน ให้เป็นระเบียบ ควรวาดให้สวยกว่านี้ ภาพควรสื่อความหมายให้เข้าใจได้โดยง่าย นอกจากนี้ควรมีภาพสีประกอบบางหน้า และภาพควรมีขนาดใหญ่กว่าที่เป็นอยู่

ความคิดเห็นเพิ่มเติมในด้านอื่น ๆ ได้แก่ หนังสือการ์ตูนดังกล่าวควรมีราคาถูกกว่านี้ กำหนดออกหนังสือดีและสม่ำเสมอกว่าที่เป็นอยู่ นอกจากนี้ตัวหนังสือที่เขียนบรรยายควรเขียนให้สวย และอ่านได้ง่ายกว่านี้ ควรตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสมกับเรื่อง ในส่วนของปกควรสวยมากกว่านี้ และควรมีของแถม เช่น ไปสเตอร์ บัตรอวยพรภาพการ์ตูน เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 : สรุปลักษณะนิสัยในการอ่านและทัศนคติที่มีต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจาก
ภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ

นิสัยในการอ่านและ ทัศนคติที่มีต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น	คำตอบที่เลือกมากที่สุด	
	ชาย	หญิง
1. การ์ตูนเรื่องยาวที่เคยอ่าน	โตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา	โตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา
2. วิธีได้นั่งหนังสือการ์ตูนมาอ่าน	ชื่อเอง	ชื่อเอง
3. ความถี่ในการอ่าน	เดือนละ 1-3 เล่ม	เดือนละ 1-3 เล่ม
4. จำนวนเงินที่ซื้อหรือเช่าหนังสือ การ์ตูนมาอ่านโดยเฉลี่ย/เดือน	20 บาทหรือน้อยกว่า	20 บาทหรือน้อยกว่า
5. ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่ ชอบอ่าน	เรื่องการผจญภัย	ฆ่าชั้นตลกทั่วไป
6. ราคาของหนังสือการ์ตูน	แพงไป	แพงไป
7. จำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูน	น้อยไป	เหมาะสมดีแล้ว
8. การสื่อความหมายของภาพ การ์ตูน	เข้าใจได้โดยง่าย	เข้าใจได้โดยง่าย
9. การเคยร่วมกิจกรรมในหนังสือ การ์ตูน	ไม่เคยคิด	เคยคิดแต่ไม่เคยลง
10. การร่วมกิจกรรมในหนังสือ การ์ตูนทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมต้อง ติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนมากขึ้น	ใช่	ใช่
11. สาเหตุการเลือกซื้อหรือเลือก อ่านหนังสือการ์ตูน	ชื่อเรื่องน่าสนใจ	ชื่อเรื่องน่าสนใจ
12. ความเข้าใจศัพท์ที่ปรากฏใน หนังสือการ์ตูน	เข้าใจความหมายบ้าง หรืออย่างกว้าง ๆ	เข้าใจความหมายบ้าง หรืออย่างกว้าง ๆ
13. แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นจริงของ เหตุการณ์ในหนังสือการ์ตูน	ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ
14. ข้อดีของหนังสือการ์ตูน	ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
15. ข้อเสียของหนังสือการ์ตูน	มีลักษณะเพื่อฝัน เพื่อเจอ ไร้สาระ	มีลักษณะเพื่อฝัน เพื่อเจอ ไร้สาระ

ตารางที่ 46 (ต่อ) :

นิสัยในการอ่านและ พรรณนาที่มีต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น	คำตอบที่เลือกมากที่สุด	
	ชาย	หญิง
16. พฤติกรรมด้านส่งเสริม คุณธรรมที่ปรากฏในระดับมาก	ความกล้าหาญและเชื่อมั่น ในตนเอง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	ความกล้าหาญและเชื่อมั่น ในตนเอง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
17. พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรม ที่ปรากฏในระดับปานกลาง	ความอดสาหัสและความขยัน หมั่นเพียร การให้ความรักและความ ห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความเอื้อเฟื้อเพื่อแม่ และเสียสละ การคบมิตร ความเป็นผู้มีเหตุผล ความเมตตากรุณา ความเป็นผู้มีสติรู้จัก ยับยั้งชั่งใจ ความประณีตและละเอียด ถี่ถ้วน	ความอดสาหัสและความขยัน หมั่นเพียร การให้ความรักและความ ห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความเอื้อเฟื้อเพื่อแม่ และเสียสละ การคบมิตร ความเป็นผู้มีเหตุผล ความเมตตากรุณา ความเป็นผู้มีสติรู้จัก ยับยั้งชั่งใจ ความประณีตและละเอียด ถี่ถ้วน
18. พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรม ที่ปรากฏในระดับน้อย	-	-
19. ระดับของพฤติกรรมด้าน ส่งเสริมคุณธรรมโดยรวม	ปานกลาง	ปานกลาง
20. พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรม ที่ปรากฏในระดับมาก	-	-
21. พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรม ที่ปรากฏในระดับปานกลาง	ความไม่เป็นผู้มีสติรู้จัก ยับยั้งชั่งใจ ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผล ความไม่ระมัดระวังและเกรงกลัว คือการกระทำชั่ว การประทุษร้ายต่อชีวิต และร่างกาย การประทุษพิศในกาม	การประทุษพิศในกาม ความไม่เป็นผู้มีสติรู้จัก ยับยั้งชั่งใจ ความเป็นผู้ไม่มีเหตุผล การละเมิดของรักของ ผู้อื่น

ตารางที่ 46 (ต่อ) :

นิสัยในการอ่านและ ทรรศนะที่มีต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น	คำตอบที่เลือกมากที่สุด	
	ชาย	หญิง
	การดูถูกเหยียดหยาม ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต ความไม่มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา การละเมิดของรักของ ผู้อื่น	
22. พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรม ที่ปรากฏในระดับน้อย	การล่องและ เสพสิ่ง เสพติด	ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต การดูถูกเหยียดหยาม ความไม่มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา การล่องและ เสพสิ่ง เสพติด การประทุษร้ายต่อชีวิตและ ร่างกาย ความไม่ละเอียดและ เกรงกลัว ต่อการกระทำชั่ว
23. ระดับของพฤติกรรมด้านทำลาย คุณธรรมที่ปรากฏโดยรวม	ปานกลาง	ปานกลาง
24. การสะกดการันต์ผิดพลาด	ปานกลาง	ปานกลาง
25. การทับศัพท์และสำนวน ต่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่มี ภาษาไทยใช้อยู่แล้ว	ปานกลาง	ปานกลาง
26. การใช้คำสะแลง, คำพวน สองแง่สองงุม ไม่สุภาพ หรือ หยาบโหล	มาก	ปานกลาง
27. การใช้คำผิดความหมาย คำรวบรัดเกินไปหรือใช้ ลักษณะนามผิด	ปานกลาง	ปานกลาง
28. ระดับการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม โดยรวม	ปานกลาง	ปานกลาง
29. การ์ตูนเรื่องยาวที่ชอบมาก เป็นพิเศษ	หมัด เทพ เจ้าดาวเหนือ	โดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา

ตารางที่ 46 (ต่อ) :

นิสัยในการอ่านและ ทรรศนะที่มีต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น	คำตอบที่เลือกมากที่สุด	
	ชาย	หญิง
30. ตัวการ์ตูนที่อยากเป็นมากที่สุด	"เคนจิโร่" จากเรื่อง หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ	"ไตราเอมอน" จากเรื่อง ไตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา
31. คุณสมบัตินี้ของตัวการ์ตูนที่ อยากเป็น	มีความสามารถพิเศษ	ลักษณะทางกายภาพและ บุคลิกภาพดี
32. แนวเรื่องของการ์ตูนที่ อยากจะแต่ง	เกี่ยวกับการผจญภัย	เกี่ยวกับความรัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 : ชุดดัชนีชี้วัดสัมฤทธิ์ผลของโครงการระดับต้น เรื่องสัมฤทธิ์ผลจากภาษาญี่ปุ่น จำนวนสาระระดับการศึกษา

ดัชนีในการอ่านและ ตอบหนังสือการ์ตูนเรื่องต้นแบบจากภาษาญี่ปุ่น	คำอธิบายเชิงลึกของเกณฑ์วัด					
	กลุ่มที่ 1 (ป.4 - ป.6)	กลุ่มที่ 2 (ม.1 - ม.3)	กลุ่มที่ 3 (ม.4 - ม.6)	กลุ่มที่ 4 (ป.1 - ป.2)	กลุ่มที่ 5 (ป.3 - ป.4)	
1. การ์ตูนเรื่องยาวที่เค้าน่าน	ได้อ่านเรื่องยาวที่เค้าน่าน	ได้อ่านเรื่องยาวที่เค้าน่าน	ได้อ่านเรื่องยาวที่เค้าน่าน	ได้อ่านเรื่องยาวที่เค้าน่าน	ได้อ่านเรื่องยาวที่เค้าน่าน	
2. ชีวีได้รับหนังสือการ์ตูนมาอ่าน	ชื่อเอง	ชื่อเอง	ชื่อเอง	ชื่อเอง	ชื่อเอง	
3. ความถี่ในการอ่าน	เดือนละ 1-3 เล่ม	เดือนละ 1-3 เล่ม	เดือนละ 1-3 เล่ม	เดือนละ 1-3 เล่ม	เดือนละ 1-3 เล่ม	
4. จำนวนเงินที่ซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูนมาอ่านโดยเฉลี่ย/เดือน	20 บาทหรือน้อยกว่า	20 บาทหรือน้อยกว่า	20 บาทหรือน้อยกว่า	20 บาทหรือน้อยกว่า	20 บาทหรือน้อยกว่า	
5. ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่ตนเองอ่าน	การ์ตูนตลก	นำขบขันตลกทั่วไป	นำขบขันตลกทั่วไป	นำขบขันตลกทั่วไป	นำขบขันตลกทั่วไป	
6. ราคาของหนังสือการ์ตูน	เหมาะสมที่สุดแล้ว	เหมาะสมที่สุดแล้ว	เหมาะสมที่สุดแล้ว	เหมาะสมที่สุดแล้ว	เหมาะสมที่สุดแล้ว	
7. จำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูน	เหมาะสมที่สุดแล้ว	เหมาะสมที่สุดแล้ว	เหมาะสมที่สุดแล้ว	เหมาะสมที่สุดแล้ว	เหมาะสมที่สุดแล้ว	
8. การสื่อความหมายความยากของการ์ตูน	เข้าใจได้โดยง่าย	เข้าใจได้โดยง่าย	เข้าใจได้โดยง่าย	เข้าใจได้โดยง่าย	เข้าใจได้โดยง่าย	
9. การรวมบทวิจารณ์ในหนังสือการ์ตูน	แยกคิดแต่ไม่ชัดเจน	แยกคิดแต่ไม่ชัดเจน	แยกคิดแต่ไม่ชัดเจน	แยกคิดแต่ไม่ชัดเจน	แยกคิดแต่ไม่ชัดเจน	
10. การรวมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูนทำให้ตัวการ์ตูนมีชีวิตชีวาเหมือนคนจริง	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	
11. ตัวละครการ์ตูนมีชื่อหรือเรียกขานหนังสือการ์ตูน	ชื่อเรื่องน่าสนใจ	ชื่อเรื่องน่าสนใจ	ชื่อเรื่องน่าสนใจ	ชื่อเรื่องน่าสนใจ	ชื่อเรื่องน่าสนใจ	
12. ความเข้าใจสิ่งที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน	ไม่ค่อยเข้าใจ	เข้าใจความหมายบ้าง หรืออย่างกว้าง ๆ	เข้าใจความหมายบ้าง หรืออย่างกว้าง ๆ	เข้าใจความหมายบ้าง หรืออย่างกว้าง ๆ	เข้าใจความหมายบ้าง หรืออย่างกว้าง ๆ	
13. แนวโน้มที่จะเกิดชิ้นงานของเหตุการณ์ในหนังสือการ์ตูน	ไม่สนใจ	ไม่สนใจ	ไม่สนใจ	ไม่สนใจ	ไม่สนใจ	
14. ข้อคิดของหนังสือการ์ตูน	ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	
15. ข้อคิดของหนังสือการ์ตูน	มีการใช้ภาษาที่หลากหลาย	มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีลักษณะเพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ	มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีลักษณะเพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ	มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีลักษณะเพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ	มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีลักษณะเพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ	
16. พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่มีปรากฏในระดับมาก	ความกล้าหาญและเสียสละในตนเอง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	ความกล้าหาญและเสียสละในตนเอง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การให้ความรักและห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความเห็นใจเพื่อนและ	ความกล้าหาญและเสียสละในตนเอง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การให้ความรักและห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความเห็นใจเพื่อนและ	ความกล้าหาญและเสียสละในตนเอง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การให้ความรักและห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความเห็นใจเพื่อนและ	ความกล้าหาญและเสียสละในตนเอง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การให้ความรักและห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความเห็นใจเพื่อนและ	
17. พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่มีปรากฏในระดับปานกลาง	การให้ความรักและห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความเห็นใจเพื่อนและ	การให้ความรักและห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความเห็นใจเพื่อนและ	การให้ความรักและห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความเห็นใจเพื่อนและ	การให้ความรักและห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความเห็นใจเพื่อนและ	การให้ความรักและห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว ความเห็นใจเพื่อนและ	

ตารางที่ 7 (ต่อ) :

คำสอนที่เกี่ยวกับความทุกข์					
ข้อ	กลุ่มที่ 1 (ม.4 - ม.6)	กลุ่มที่ 2 (ม.1 - ม.3)	กลุ่มที่ 3 (ม.4 - ม.6)	กลุ่มที่ 4 (ม.1 - ม.2)	กลุ่มที่ 6 (ม.3 - ม.4)
ผู้ช่วยในการอ่านและศึกษาผู้สอนหนังสือ การอ่าน เรื่องที่แบ่งงานตาม ชั้นเรียน					
18. พฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่ควรปฏิบัติ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
19. ระดับของพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อม	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ
20. พฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏในระดับมาก			ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม
21. พฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏในระดับปานกลาง			การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
22. พฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏในระดับน้อย	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
23. พฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏในระดับน้อย	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
24. ระดับของพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏโดยรวม	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
25. การระบอการบันทึกผล	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
26. การบันทึกผลและส่วนต่างระหว่างประเทศ ที่มีความสำคัญในภาษาไทย	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
27. การใช้คำและวลี คำพ้อง คำพ้องความหมาย	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
28. การใช้คำที่มีความหมาย คำพ้อง คำพ้องความหมาย	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
29. ระดับการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
30. การอ่านเรื่องยาวที่ซับซ้อนมากเป็นต้น	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
31. คำการพูดที่ออกมาเป็นมากที่สุด	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
32. คุณสมบัติของคำการพูดที่ออกมาเป็น	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม
33. แนวเรื่องของการพูดที่ออกมาจะแต่ง	ความไม่เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม	การประพฤติผิดในกาม

ตารางที่ 48 : สรุปลักษณะนิสัยในการอ่านและทรงคนะที่มีต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

นิสัยในการอ่านและทรงคนะที่มีต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น	คำตอบที่เลือกมากที่สุดส่วนใหญ่
1. การ์ตูนเรื่องยาวที่เคยอ่าน	ไตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา
2. วิธีได้หนังสือการ์ตูนมาอ่าน	ซื้อเอง
3. ความถี่ในการอ่าน	เดือนละ 1-3 เล่ม
4. จำนวนเงินที่ซื้อหรือเช่าหนังสือการ์ตูนมาอ่านโดยเฉลี่ย/เดือน	20 บาทหรือน้อยกว่า
5. ประเภทของหนังสือการ์ตูนที่ชอบอ่าน	ฆ่าชั้นตลกทั่วไป
6. ราคาของหนังสือการ์ตูน	แพงไป
7. จำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูน	น้อยไป
8. การสื่อความหมายของภาพการ์ตูน	เข้าใจได้โดยง่าย
9. การเคยร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูน	เคยคิดแต่ไม่เคยลอง
10. การร่วมกิจกรรมในหนังสือการ์ตูนทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมต้องติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนมากขึ้น	ใช่
11. สาเหตุการเลือกซื้อหรือเลือกอ่านหนังสือการ์ตูน	ชื่อเรื่องน่าสนใจ
12. ความเข้าใจศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน	เข้าใจความหมายบ้างหรืออย่างกว้าง ๆ
13. แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นจริงของเหตุการณ์ในหนังสือการ์ตูน	ไม่แน่ใจ
14. ข้อดีของหนังสือการ์ตูน	ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
15. ข้อเสียของหนังสือการ์ตูน	มีลักษณะเพื่อสัน เพื่อเจอ ไรสาระ
16. พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่มีปรากฏในระดับมาก	ความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
17. พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่ปรากฏในระดับปานกลาง	ความอดสาหัสและความขยันหมั่นเพียร ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ การให้ความรักและความห่วงใยต่อบุคคลในครอบครัว

ตารางที่ ๔๘ (ต่อ) :

นิสัยในการอ่านแล พรรคนะที่มีค่อหนังสือ การตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น	คำตอบที่ เลือกมากที่สุดส่วนใหญ่
	การคบมิตร ความ เมตตาการุณา ความเป็นผู้มี เหตุผล ความ ประณีตและละ เอียดถี่ถ้วน ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ
18. พฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรมที่ปรากฏ ในระดับน้อย	-
19. ระดับของพฤติกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรม ที่ปรากฏโดยรวม	ปานกลาง
20. พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏ ในระดับมาก	-
21. พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏ ในระดับปานกลาง	ความเป็นผู้ไม่มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ การประพฤติดิถีในกาม ความไม่เป็นผู้มี เหตุผล ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต การละ เมียดของรักของผู้อื่น การดูถูก เหยียดหยาม ความไม่ละอายและ เกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย
22. พฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏ ในระดับน้อย	ความไม่มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา การลองและ เสพสิ่ง เสพติด
23. ระดับของพฤติกรรมด้านทำลายคุณธรรม ที่ปรากฏโดยรวม	ปานกลาง
24. การสะกดการันต์ผิดพลาด	ปานกลาง
25. การทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศทั้ง ๆ ที่มีคำในภาษาไทยใช้อยู่แล้ว	ปานกลาง
26. การใช้คำสะแลง คำหวน คำสองแง่สองมุม ไม่สุภาพ หรือหยาบโลน	ปานกลาง

ตารางที่ 48 (ต่อ) :

นิสัยในการอ่านและพรรณนะที่มีต่อหนังสือ การ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น	คำตอบที่เลือกมากที่สุดส่วนใหญ่
27. การใช้คำผิดความหมาย คำรวบรัดเกินไป หรือใช้ลักษณะนามผิด	ปานกลาง
28. ระดับการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมโดยรวม	ปานกลาง
29. การ์ตูนเรื่องยาวที่ชอบมากเป็นพิเศษ	โตราเอมอนแมวเจ้าปัญญา
30. ตัวการ์ตูนที่อยาก เป็นมากที่สุด	"โตราเอมอน" จากเรื่องโตราเอมอน แมวเจ้าปัญญา
31. คุณสมบัติของตัวการ์ตูนที่อยาก เป็น	มีความสามารถพิเศษ
32. แนวเรื่องของการ์ตูนที่อยากจะแต่ง	เกี่ยวกับความรัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย